

GEZANGEN

OP DE

TIEN GEBODEN GODS,

DOOR

M. FEIJEN,

Kapellaan — O. L. V. Kerk — Breda.

OPGEDRAGEN AAN

DE HEILIGE FAMILIE

ACHTSTE DRUK.

BREDA

DE PRINS-CARDINAAL D, 64

EDUARD VAN WEES

Snelpers Boek- en Muziekdrukkerij

UITGEVER.

1875.

(EIGENDOM DES UITGEVERS.)

KERKELIJKE GOEDKEURING.

Het grootste genoegen verschaft ons alles wat den bloei bevorderen kan van het Genootschap der Heilige Familie, hetwelk wij aan alle godvreezende personen ten sterkste aanbevelen als een allerheilzaamst middel tegen het verleidend zedebederf en ingrijpend ongelooft der booze wereld.

Volgaarne verleen en wij aan deze gezangen, ten dienste van gezegd genootschap vervaardigd, **onze Bisschoppelijke goedkeuring en aanbeveling**, verzekerd dat dezelve aan de Congreganisten tot heilzame opwekking zullen strekken, om ten allen tijde met opgeruimdheid des geestes en standvastige volharding Gods Geboden te onderhouden, en zoo allen door allerlei voorbeelden van deugd en heiligheid te stichten.

† J. van Hooijdonk,

BISSCHOP VAN BREDA.

Hoeven, den 7 April 1863.

Het doet ons veel genoegen deze Tweede en vermeerderde Uitgave der **Gezangen op de tien Geboden Gods** met onze goedkeuring en aanbeveling te kunnen bevestigen.

Hoeven, den 1 Maart 1865.

† J. van Hooijdonk,

BISSCHOP VAN BREDA.

Volgaarne verleen en wij aan deze nieuwe Uitgave der **Gezangen op de tien Geboden Gods** onze Bisschoppelijke goedkeuring, terwijl wij dezelve aan de geloovigen ten sterkste aanbevelen.

Breda, 26 Junij 1875.

DE BISSCHOP VAN BREDA,

† H. van Beek.

Voorwoord der tweede uitgave.

Breda, Febr. 1865.

Toen ik een jaar geleden, den inhoud van dit werkje onder de pers deed leggen, was het geenzins mijne bedoeling deze gezangen algemeen verkrijgbaar te stellen. Daartoe bezaten zij geene waarde. Ze werden geschreven ten behoeve van de Congreganisten te Breda die, bij gemis van genoegzame zangen, er mij herhaaldelijk toe aanspoorden; ze werden gedrukt om voldoening te geven aan hun godsdienstig verlangen.

Verrast door de verspreiding van dit onbeduidend geschrijf, waarvan, buiten mijn weten, eene groote oplage voor den handel bestemd werd, stelde ik mij voor, bij een eventuelen herdruk, de noodige wijzigingen er aan te brengen, en de onnaauwkeurigheden te herstellen die ik de gelegenheid niet had alsdan weg te nemen. Ik meen echter daarvan te moeten afzien, om de gelijkvormigheid van numero's en bladzijden met de vorige exemplaren niet te doen verdwijnen.

De titel, aan dit werkje gegeven, zou u doen denken aan eene uitvoerige dichterlijke beschrijving van de majesteit die God openbaarde, toen Mozes, op zijn

—

bevel, de twee steenen tafelen der wet aan het Israëlitische volk overbragt — aan de verheerlijking van het aanschijn des Profets — aan de halstarrigheid der Joden in de Woestijn — aan de grootste beloften of vreeselijke bedreigingen, die, met betrekking tot het onderhouden of niet onderhouden van de wet des Heeren, in het Oud- en Nieuw-Testament verspreid liggen.

Zoekt echter in dit werk niets van dat alles. Het doel van mijn schrijven vindt gij aangeteekend in het voorwoord der eerste uitgave, en dat doel was geen ander dan aan eenvoudige harten eenvoudige waarheden te zeggen, en aan die waarheden eenvoudige Zangwijzen te geven, opdat ze bevattelijk zouden wezen voor de armen onzer stad, die zoo gaarne worden opgenomen in onze heilige vereeniging, en op den winkel van den ambachtsman de plaats zouden innemen van die liederlijke zangen, welke de ongodsdienstigheid en zedeloosheid daar hebben ingevoerd.

Dan hoe nietig deze mijn arbeid ock zijn moge, ik mag er toch eenige waarde aan hechten wanneer ik mij de woorden herinner die onlangs mijne aandacht trokken. » Wij raken aan het grootste der godsdienstige tijdvakken, waarin ieder mensch gehouden is, naar gelang van zijne krachten, een' steen aan te brengen voor het verheven gebouw waarvan

de plannen zichtbaar zijn vastgesteld. *Middelmatigheid van talenten moet niemand afschrikken.... De behoeftige die in zijn' engen tuin niets te zaaijen heeft dan alledaagsche bloemen en kruiden, kan gerust den eersten stengel ten Hemel rigten."*

Laten wij het aartsbroederschap van de H. Familie dat verheven gebouw noemen, dat de Goddelijke Voorzienigheid, in deze schuldige tijden wil opgetrokken zien tot behoud van vele zielen; gelijk, ten tijde van den algemeenen zondloed, Noë met zijn gezin zijn behoud vond in de Arke des Verbonds. Ik voel mij gelukkig voor dat gebouw een' enkelen steen te hebben geleverd naar mijn krank vermogen, en met vertrouwen offer ik aan de Heilige Familie het nederig bloempje dat ik, bij gebrek aan betere, geplukt heb ter Harer eer binnen de perken van mijn eng verstand.

Maar waarom nu de Tien Geboden bezongen? Ik had daarvoor twee redenen. In de Conferentiën der Zondagsche bijeenkomsten waren aan onze Congreganisten de Geboden des Heeren achtereenvolgens voorgehouden en toegelicht; en de ondervinding heeft geleerd dat op het hart van een' man van goeden wil, zoo als er de H. Familie velen tot zich trekt, een eenvoudig gezang zooveel, zoo niet meer invloed heeft, dan het Priesterlijke woord dat somtijds zoo spoedig vergeten wordt als het gesproken werd.

—

Door deze Gezangen wilde ik hun een blijvend aandenken geven aan de verklaringen die hun werden voorgehouden, opdat zij, dezelve lezende en met een godsdienstig gevoel zingende, telkens de goede voornemens zouden vernieuwen die zij maakten bij het eindigen der Conferentiën.

2°. *Het kwam mij wenschelijk voor bij de vele geïsoleerde liederen in de verschillende handboekjes: op de deugd van dezen of genen Heilige, op het een of ander Feest der Heilige Kerk, enz., een geheel te voegen waaruit de Congreganisten, al zingende, de verschillende pligten van hunnen staat en van de godsdienst konden leeren. Dit doel dacht ik te kunnen bereiken door de Tien Geboden Gods tot onderwerp te nemen van mijn rijmen. Daaruit immers leeren wij alles wat men te doen, alles wat men te vermijden heeft om zalig te worden. »Goede Meester, zoo vroeg een jongeling aan den Heere JESUS, wat zal ik doen om het eeuwig leven te bezitten? En JESUS zeide tot hem:.... Indien gij het leven wilt ingaan, onderhoud de geboden.» (Matth. XIX. 16 en 17.)*

Wij zullen dus, in deze gezangen, de geboden Gods overwegen om er onze pligten uit te leeren: onze pligten vooreerst jegens God die ons geschapen heeft om hem te dienen, Hem te beminnen en hiernaamaals eeuwiglijk te bezitten; die pligten jegens

—

God staan aangeduid in de drie eerste der tien geboden. Door de zeven laatste worden wij omstandiglijk onderwezen over hetgeen wij te doen en te laten hebben om onzen evenmensch te beminnen gelijk ons zelven.

Ziedaar, mijne vrienden, de reden en het doel van dit werkje over de Tien Geboden. De genadige God, die het mij ingaf, spreke er zijn' Zegen over, opdat het de betrachtting zijner Wet meer en meer onder ons helpe bevorderen, en wij met den grooten Augustinus nu en dan mogen zeggen; »O Heer! wat heb ik geweend bij het hooren zingen van uwe lofzangen! Hoeveel zalige ontmoetingen wekten de stemmen uwer Kerk in mij op! Op hetzelfde oogenblik waarop die stemmen mijn gehoor binnen drongen, drong uwe waarheid door tot in mijn hart, en daaruit werd uwe liefde geboren die mij bezielde en ontvlamde; ik stortte tranen en ik voelde mij gelukkig.»

De Bestuurder der H. Familie te Breda,

M. FEIJEN,

Kapell. — O. L. V. Kerk.

- I. Ik ben de Heer uw God: gij zult geen' vreemde Goden hebben voor mijne oogen. Gij zult u geen gesneden beelden of gelijkenissen maken. Gij zult die niet aanbidden of godsdienst aandoen.
- II. Gij zult den naam van den Heer uwen God niet ijdelijk aannemen.
- III. Wees gedachtig dat gij den Sabbathdag heilig maakt.
- IV. Eer uwen Vader en uwe Moeder opdat gij lang moogt leven op aarde.

- V. Gij zult niet doodslaan.
- VI. Gij zult geen overspel doen.
- VII. Gij zult niet stelen.
- VIII. Gij zult tegen uwen naaste geene valsche getuigenis geven.
- IX. Gij zult uws naasten huisvrouw niet begeeren.
- X. Gij zult zijn huis niet begeeren, noch zijn land, noch zijn' knecht, noch zijne dienstmeid, noch zijn' os, noch zijn ezel, noch iets van al wat hem toebehoort.

Boek des Uitgangs XX: 2—17.

Hij die mijne geboden heeft en dezelve betracht, hij is het die Mij *lief heeft*.

JOAN. XIV. 21.

DE TIEN GEBODEN GODS.

Eerste Gebod.

Ik ben de Heer uw God: gij zult geene vreemde goden hebben voor mijne oogen, gij zult u geene gesneden beelden of gelijkenissen maken, gij zult die niet aanbidden of godsdienst aandoen.

N°. 1.

MORGEN EN AVONDGEBED.

(De wijze met accomp. van piano of orgel staat bladz. 7 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 1 en 2.

1.

Schepper! God van al wat ademt! Solo.
Godheid, die 't heelal omvademt!

'k Kniel aanbiddend neêr, mijn God! (Koor-bis.)

Ik, ik ben uw God, zoo spraakt Gij; Duo.
Mensch! geene and're Godheid maakt gij:

't Is mijn eerst, mijn grootst gebod. (Bis-allen.)

2.

God mijns harten, mijner ziele!

Dat ik voor U nederkniele

Slechts met vreeze, niet uit spot;

God mijns levens! laat mij leven

Om U biddend lof te geven,

Want Gij zijt de Heer mijn God.

3.

's Morgens als, bij mijn ontwaken,
 Ik een kruis begin te maken,
 Stelle ik in uw' hand mijn lot,
 Bidden zal ik elken morgen,
 Wil dus Schepper voor mij zorgen,
 Want Gij zijt de Heer mijn God.

4.

't Zweet mijns aanschijns wen ik zwoege
 Offer ik van af in 't vroege
 U o God! vol moed en blij:
 Is de dag met U begonnen,
 'k Heb dan, Schepper, veel gewonnen,
 Want de Heer mijn God zijt Gij.

5.

Als de geest der duisternissen
 Uit mijn hart U poogt te wisschen,
 Help mij tegen 't helsch gespot!
 'k Heb met Satan niets te maken....
 Nimmer, nimmer U verzaken....
 Gij alleen, Gij zijt mijn God.

6.

s' Avonds, eer mijn matte leden
 Rusten gaan, verhoor mijn' beden,
 't Dankgebed voor al 't genot.
 Dan beveel 'k me in uwe handen
 Opdat niets mij aan zou randen,
 In uw' handen, Heer mijn God!

Moog' de heiden U erkennen,
 Heel de wereld zich gewinnen
 Aan den pligt van 't eerst gebod!
 Ik voor mij, zoolang 'k zal leven,
 Blijf U mijne aanbedding geven,
 Want Gij zijt de Heer mijn God.

N°. 2.

GOD BOVENAL! OF DE WARE LIEFDE.

(De wijze met accomp. blad. 8 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, blad. 4.

1.

Een hart schiep God den sterv'ling in	Solo.
Opdat dit hart zijn' God beminn';	
Niets maakt dan ook dit hart tevreên	Koor.
Dan liefde voor zijn' God alleen.	
Zoek' vrij de wereldling 't genot der zinnen	Duo. Solo.
Nooit schaar ik, dwaas, mij onder hun getal.	
Wat 'k lief heb, zal 'k om God beminnen	
En dus mijn' Schepper bovenal.	

2.

Neen! zingenot, hoe schoon ge ook zijt,
 Nooit zij mijn' liefde aan u gewijd
 De kuische ziel, die God mij gaf,
 Schrikt van dat vuile voedsel af.

Eer moog' de dood me een einde aan 't leven maken
 Eer ik aan 't vleesch den teugel geven zal!
 Mijn hart blijft naar zijn' God slechts haken,
 Hem steeds beminnen bovenal.

3.

Hoe vaak zoekt men in 't geld genot,
 Aanbidt men 't stoffijk goud als God;
 Men zwoegt voor geld nooit werkens moe
 Van d'ochtend tot den avond toe.

Maar hem wien 't nietig geld omgeeft van vrienden
 Blijft nog deze aarde een droevig tranendal;
 Slechts waren rijkdom zal ik vinden
 In God te minnen bovenal.

4.

Hoe ook de wereld grootheid roemt,
 't Is ijdel wat zij grootheid noemt:
 Die heden staat ten top van eer
 Stort morgen in de diepte neêr.

Ik wil van achting, eer noch hoogmoed weten,
 Want al te vaak komt hoogmoed voor den val;
 Neen, 't mag slechts ware grootheid heeten
 Zijn' God te minnen bovenal.

5.

Ja, Vader, ja wij schenken nu
 Op nieuw ons hart geheel aan U;
 Wij minnen U, 't is uw gebod,
 En wie verdient 't als Gij o God!

Dat and'ren dan het vuil vermaak der zinnen
 Het nietig goud en ijd'le roem geval',
 Aan mij, o Vader! U te minnen,
 U lief te hebben bovenal. (*)

(*) Ter verklaring van de 2e en 3e zinsnede in het eerste gebod dienen de Gezangen op de beeldtenis (gesneden beelden) der H. Familie bladz. 77, en op de medaille der Congregatie bladz. 88. Deze aanvulling ontbreekt slechts in de eerste uitgave.

Tweede Gebod.

Gij zult den naam van den Heer uwen God niet
ijdel aannemen.

N^e. 3.

DE VLOEKAARD.

(De muziek staat bladz 9 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 5.

1.

Heilig! heilig! klinkt daar boven
Door het ruim der heem'len heen;
't Eng'lenkoor om God te loven
Mengt zijn' toonen ondereen.

Maar terwijl hun' zangen rijzen
Tot den troon van 't eeuwig licht,

Dekken ze, om Gods naam te prijzen,
Vol van eerbied, 't aangezigt.

Solo. Koor. Duo.

Solo
bis-Allen

2.

Slechts de duivel, hij, de booze,
Vloekt den naam van zijnen God,
En met hem de goddelooze
Die op aard' dien naam bespot.

Ja de mensch, zoo digt bij de Engelen,
Spant met 't duiv'len-rot te zaâm,

En in plaats van 't lofiedmengelen
Lastert hij Gods heil'gen naam.

3.

't Leven heeft hem God gegeven,
 Om te wand'len tot zijn' lof,
 En met de Eng'len eens te leven
 In het zalig Hemelhof.

Maar al vloekend vraagt de ontaarde
 Van dien God van heiligheid,
 Die hem voor den Hemel spaarde,
 Een' rampzalige eeuwigheid.

4.

Zoo niet uwe oneind'ge liefde
 Zelfs den booswicht spaarde, o God!

Als hij U het hart doorgriefde,
 Ongelukkig was zijn lot;

Dan verstomde aan zijne lippen
 Zijne tong in 't eigen uur;

Liet Gij hem uw' zorg ontglippen,
 Hij verzonk in 't eeuwig vuur.

5.

Lage vloekaard, roep: genade!....
 Last'raar Gode's, ween van spijt;

God, Dien uwe tong versmaadde,
 Haat een' snoodaard als gij zijt:

Straks slaat u zijn onweèr neder
 En gij valt, getroffen, dood.....

Roep genade!.... o overtreder,
 Want de hel spant u haar' schoot.

N°. 4.EEN GODSLASTERAAR VOOR HET
KRUISBEELD.

(Wijze en accomp. bladz. 40 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 7.

(Solo.)

Ik, ik ben die booze zondaar
Dien de kerk een' vloekaard noemt,
En dien God om zijn gelaster
In de Schrift ter helle doemt.

(Allen.)

Ach! mijn God! spaar hem in 't leven,
't Is voor hem dat Jesus leed:
Vader! wil het hem vergeven
Want hij wist niet wat hij deed.

2.

Ach! hoe vaak drukte ik de doornen,
Jesus! in uw Hoofd zoo schoon!
Elke vloek door mij gesproken,
Was een doorn voor uwe kroon.
Ach, mijn God! spaar hem, enz.

3.

'k Was een beulknecht van den duivel,
Geeselend U dag op dag;
Ied're vloek van mijne lippen
Was voor U een geeselslag.
Ach, mijn God! spaar hem, enz.

4.

Ik heb U, mijn God! genageld
 Aan het kruis dat Jesus droeg:
 Elke vloek was als een hamer
 Waar 'k U meê aan 't kruishout sloeg.
 Ach, mijn God! spaar hem, enz.

5.

Groote God! 'k roep om genade
 Met den moord'naar aan uw' zij':
 Keer van mij den vloek der joden:
 Kome uw bloed niet over mij!
 Ach, mijn God! spaar hem, enz.

6.

Ik herroep al mijn gelaster
 Mijn gevloek en mijn gespot;
 En om alles te herstellen
 Loof ik thans uw' naam, o God!
 Ach, mijn God! spaar hem, enz.

7.

Zij voortaan uw naam geprezen,
 Jesus, Schepper, God en Heer!
 'k Zal voor mijne zonden boeten,
 En nu nooit geen vloeken meer!

(Allen.)

Ach! mijn God! spaar hem in 't leven,
 't Is voor hem dat Jesus leed:
 Vader! wil het hem vergeven
 Want hij wist niet wat hij deed.

Derde Gebod.

Wees gedachtig dat gij den Sabbathdag heilig maakt.

N°. 5.

DE ZONDAG.

(De muziek bladz. 12 of 13 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 9.

1.

God schiep 't heelal in zes volmaakte dagen,
Maar op den zevenden heeft Hij gerust;
En gij, o mensch! hoe durft gij 't roek'loos wagen
Dien rustdag toe te wijden aan uw' lust?

(Allen.)

Laat ons 's Zondags bidden,
En loven God te zaâm;
Jesus is in 't midden
Van die vergad'ren in Zijn naam.

2.

Vermetel stof! (de Schrift doet u bemerken
Wat God den mensch van eeuw tot eeuw gebiedt)
In't zweetuws aanschijns, sprak God, zult gij werken
Maar 's Zondags bidt gij; 's Zondags werkt gij niet.

Laat ons 's Zondags bidden,

3.

Op Sabbathdag vond men aan 't brandhout rapen
Een' arme in de woestijn waar de Arke stond:
Neemt, sprak God, elk van u een steen tot wapen,
En smijt hem dood, die mijnen rustdag schond.

Laat ons 's Zondags bidden,

4.

Gij, Christ'nen! wilt gij Godes wraak ontvlugten,
 Dat dan uw' Ziel op Zondag bidde en ween';
 Wilt gij gezegend zijn, gij en uw vruchten,
 Geeft God één dag — slechts om de zeven één'.

Laat ons 's Zondags bidden,

5.

Doch uwe rust zij niet de rust der tragen:
 God vraagt van u iets meer dan ledigheid:
 God vergt van u op Zon- en Heil'gendagen,
 Dat gij verheugd maar zeer godsdienstig zijt.

Laat ons 's Zondags bidden,

6.

Almagtige God! wij brooze stervelingen,
 Geschapen tot uw meerd're eer en lof,
 Wij zullen 's Zondags van uw' grootheid zingen,
 Totdat wij rusten zullen in het stof.

Laat ons 's Zondags bidden,

En loven God te zaâm;

Jesus is in 't midden

Van die vergad'ren in Zijn' naam.

N°. 6.

HOE MOET MEN MIS HOOREN?

(De muziek bladz. 14 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 40.

(Koor.)

**Geloofd zij Jesus-Christus,
 In 't Heilig Sacrament!
 Zij Jesus op het Altaar,
 Door al wat leeft erkend.**

1.

Mysterie van liefde! — Geheim van geloof!

Wat waag ik, onnooz'le U te loven?

Off'rande van 't altaar des Nieuwen verbonds,

De Cherub bezinge U daar boven!

Ik, sterv'ling, verlies me in mijn eigen gedacht,

Zoo ik denk aan de Mis der altaren,

Waar duizend millioenen van 't Engelen koor

Rond 't offer aanbiddend zich scharen.

Trio
Solo.
Koor.
Eenigen.
Koor.

Geloofd zij Jesus-Christus!

2.

Geheim! zoo verheven als dat van het Kruis,

Waar Jesus, na veel bitter lijden,

Zich zelve Zijn' Vader ten offer gebragt heeft,

Rantsoen tusschen God en mensch beide.

't Was bloedig wat daar op Calvarie had plaats,

Onbloedig slechts is de offerande,

Als de Off'raar des kruizes, als Jesus weêr daalt

In 's Priesters geheiligde handen.

Geloofd zij Jesus-Christus!

3.

Belijdt het, o Christ'nen! dit punt des geloofs —

Op 's Priesters geheim consacreren

Verandert het brood en verandert de wijn

In 't ligchaam en bloed van den Heere.

Geen wijn meer, geen brood; -- 't is gedaante, 't is
 Waar Jesus zich onder deelt mede; [schijn,
 Maar waarlijk 't is Christus... aanbidt Hem en zegt:
 Zij Jesus op 't altaar aanbeden!

Geloofd zij Jesus-Christus!

4.

Aanbid'lijk Mis-offer! wij danken... ach neen...
 Wat dank, God van Abram, U geven!
 Wij pligtigen, zijn zooveel goedheid niet waard,
 Wij hadden te veel kwaads bedreven.
 Toch danken we U, Vader, voor't bloed van Uw' Zoon
 En zingen met de Engelen-scharen:
 Zij Jesus Geloofd in zijn Groot Sacrament!
 't Geheim van Gods heil'ge altaren!

Geloofd zij Jesus-Christus!

5.

Vergeef ons, o Jesus!... en zegen 't besluit
 Voortaan Uw geheim zoo te vieren:
 Wij zullen eerbiedig, zoo 't Christ'nen betaamt,
 Mis hooren met goede manieren,
 Ach Jesus! deel ons dan, aandachtig geknield,
 De vruchten van 't Mis-offer mede,
 Als gij met Geloof en met Liefde met Hoop,
 Op 't altaar door ons wordt aanbeden.

Geloofd zij Jesus-Christus!

Vierde Gebod.

Eert uwen vader en uwe moeder, opdat gij
lang moogt leven op aarde.

N°. 7.

DE JONGELINGS-JAREN.

(De wijze met accomp. bladz. 46 of 47 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 42.

1.

»*Jesus nam in wijsheid toe*
»*Bij het klimmen zijner jaren.*” Solo.
Jongeling! dit woord der Schrift Koor.
Moet gij in uw hart bewaren.
Neem, mijn Zoon, in wijsheid toe, Duo.
Zoo als ik, zegt Jesus, doe,
Jesus is, in zijne jeugd
Jong'ling! 't voorbeeld uwer deugd. Allen.

2.

»*Jesus groeide aanminnig op*
»*En voor God en voor de menschen.*
Jong'ling, kunt ge u zelve iets
In het leven beter wenschen?
Groei in heil'ge minzaamheid
Die en God en mensch verblijdt.
Jesus, lust zijns Vaders, is Allen.
Jongeling, uw beeldtenis.

3.

»Jesus, zegt de heil'ge Schrift,
Was gehoorzaam aan zijn' oud'ren.”
 Jong'ling, de gehoorzaamheid
 Licht den last van vaders schoud'ren.
 Wees gehoorzaam, jongeling,
 God belooft u zegening.
 Jesus zij, als jongeling,
 U een' dierb're teekening. Allen.

4.

»Jesus droeg aan God zich op
In zijne eerste jong'lingsjaren.”
 Zoo moet gij ook, jongeling,
 Vroeg reeds u voor God verklaren.
 Zoek uw' troost in 't huis van God,
 Niet in 't aardsche schijngenot.
 Jesus, Vriend van het gebed,
 Jongeling, zij uw portret. Allen.

5.

»Jesus leefde stil te huis,
Van de wereld afgezonderd.”
 Leef ook gij zoo jongeling,
 Is 't dat 't and'ren ook verwonderd;
 De bekoring deert u niet
 Als uw oog het kwaad niet ziet.
 Jesus, Vriend der eenzaamheid,
 Heeft uw voetpad voorbereid. Allen.

6.

Wijze jong'ling, vriend van God,
 Wilt ge uw' jeugd in eere houden,
 Doe als Jesus die zijn lot
 Aan Zijn' Vader toevertrouwde.
 Leef voor God en welgemoed
 Zoo als Jesus, Jong'ling, doet.
 Jesus is in Zijne jeugd,
 Jong'ling, 't voorbeeld uwer deugd.

Alleen.

N°. 8.

DE PLIGTEN DES HUISVADERS.

(De muziek bladz. 48 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 43.

1.

Drie pligten verrigten is 't lot van een' Vader,
 Vergader, o vader, verdiensten daardoor.

Vooreerst moet gij, vader, uw' kinderen *leeren* :
 Houd hun al de pligten der godsdienst steeds voor.

Bewijs hun

En prijs hun

Den pligt van een' christen ;
 Want wee! zoo, om u, zij hun' godsdienst niet wisten.

2.

Drie pligten verrigten is 't lot van een' vader,
 Vergader, o vader, verdiensten daarmee.

Gij moet ook, o vader, uw' kind'ren *vermanen* :
 Een' goede berisping maakt kind'ren gedwee.

Wees goedig,
 Zachtmoedig,
 Als zij naar u hooren;
 Maar straf hen als zij aan uw woord zich niet storen.

3.

Drie pligten verrigten is 't lot van een' vader,
 Vergader, o vader, verdiensten daardoor.

Beaamt gij, o vader, 't geluk van uw' kind'ren,
 Zoo *ga* hun dan zelf in het goede steeds *voor*.

Wat praat gij?

Wat slaat gij?

Vergeefs al dat dreigen,
 Als kind'ren van vader een slecht voorbeeld krijgen.

(Allen.)

Drie pligten verrigten is 't lot van een' vader:
Goed voorbeeld, vermaning en goed onderrigt.

Behartigt gij, vader, die drie vader-pligten,
 Dan doet gij als vader voor God uwen pligt.

Dan loonen

Uw' zonen

Uw' zorgen in 't leven,
 En God zal hierna u zijn loon er voor geven. (*)

(*) Op dit gezang gaat ook de wijze van DE KERSNACHT DOOR ALPHONSUS GEVIERD.

Vijfde Gebod.

Gij zult niet doodslaan.

N°. 9.**CAÏN EN ABEL.**(Driestemmige melodie met Solo en Koor. Zie bladz. 19 in de
melodiën en refreinen op de Tien Geboden Gods.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 15.

Zijn eerste, zijn' beste, zijn keurigste lammeren

Bragt Abel ten offer aan God;

En God zag dat offer en gaf zijnen zegen

Aan Abel en over zijn lot.

Maar Caïn de ontaarde,

Verzamelde uit de aarde

Wat nietige vruchten en gaf die aan God.

Doch God steekt de handen

Op zulke offeranden

Niet zegenend uit, Hij veroordeelt dien spot

En de afgunst trad binnen in 't hart van den gier'gen

En stookte er de driften in op;

Aan Abel, o gruwel! de voorkeur gegeven!...

Dacht Caïn... zijn nijd steeg ten top.

Kom, laten we zamen

Daar buiten wat aâmen,

Zoo sprak hij tot Abel uit nijdige list;

En Abel gaat mede...

Maar Caïn, de wreede!

Daar slaathij hem dood, die van de afgunst niet wist.

Verfoeijelijke ondeugd! hoe hebt gij op aarde
 Dien listigen rol voortgezet!
 Verraderlijk monster! hoe hebt ge alle eeuwen
 Met 't bloed van zoo velen besmet!
 En nu ook — kan 't wezen!
 Is 't nog als voor — dezen
 Nu Christus uit afgunst ter dood werd gebragt;
 Kan 't wezen, o Christen!
 Daar wij dat toch wisten,
 Dat iemand naar't bloed van zijn broeder nog tracht?

Al giet nu uw' hand 'snaasten bloed niet bij golven,
 Toch zondigt gij tegen 't gebod:
 Als gij door uwe afgunst, door haat aangedreven,
 Uw' naaste verwenscht in zijn lot.
 Waarom dat verwenschen
 Van uwe evenmensen,
 Waarom aan uw' broeder de dood toegewenscht?
 Die vloek is een' zonde,
 Die wensch eene wonde
 Die aan den snoodaardigen Caius-moord grenst.

Geene afgunst meer, Broed'ren, geen haat meer,
 Laat ieder begaan in zijn lot; [geen' wonden,
 Wij hebben 't zoo plegtig, de hand op 't geweten,
 Bij de Opdragt bezworen voor God.

Hoe zou God uw' schulden
 Nog straffeloos dulden
 Zoo gij Caïns-gruwel nog volgt als weleer?
 Zijn' straf valt naar mate,
 Zoo iemand nog hate,
 Op hem, hier op aarde en hiernamaals ook, neer.

N°. 10.

DE HUISSELIJKE TWIST.

Tegen het vijfde gebod, zegt de Catechismus, zondigen ook zij die gramschap, of haat en nijd in het hart dragen. — Dit kwaad is vooral verfoeijelijk tusschen man en vrouw, tusschen ouders en kinderen.

(Wijze en accomp. bladz. 22 of 23 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 17.

1.

Ook in Christen huisgezinnen
 Treedt de grijze gramschap binnen,
 Treedt de tweedragt veilig in:
 Tweedragt! bron der huw'lijks-schending.
 Spreek, van waar hebt gij uw' zending,
 Wie zendt u in 't huisgezin?

2.

'k Ben door Satan hier gezonden,
 Mompelt, met haar' duizend monden,
 De oude, vale en ruige twist,
 'k Ben uit Satans kracht geboren,
 Uit de hel treed ik te voren
 Op zijn woord vol booze list:

3.

»Ga en zwaai uws meesters zwaard
Over de ontevredene aarde

Maar in 't huisgezin vooral;
Laat den man zijn' gade plagen
En de vrouw van ontrouw klagen,
Tot dat de echtbreuk volgen zal."

4.

En de Twist, op die bevelen,
Sluipend in 't gezin van velen,
Slaat er alles ondereen;
Alles vecht er — man en gade
En hun kind'ren buiten rade,
Rustig blijft in 't huis niet één.

5.

Wist gij wel, o echtgenooten,
Dat de tweedragt is ontsproten
Aan de hel uit Satans list?
Moord'naars van elkanders vrede!
Neemt die droeve waarheid mede
En verjaagt de norsche Twist.

6.

Ouders! in uw late dagen
Zoudt gij kruizen moeten dragen
Die ge u zelve hebt gemaakt:
't Voorbeeld maakt de driften wakker
En der kind'ren liefde zwakker...
Alle twisten dus gestaakt!

God van vrede! deel uw' vrede
 Mij en allen broed'ren mede
 Van 't gezin dat heilig heet.
 Ieder mensch heeft zijn' gebreken,
 'k Heb het altijd hooren preêken,
 'k Sla geen acht meer op mijn leed.

N°. 11.

EEN DRONKAARD. (*)

(Blad. 24 in de melodiën en refreinen. — Ook gaat hierop de wijze van het Mei-lied HEUVELS, DALEN, enz. in het Handboek.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 18.

1.

Jesus, aan het kruis geklonken,
 Had sinds uren niet gedronken,
 En in onmacht neergezonken
 Riep Hij smeekend: ik heb dorst!

2.

En een dronk werd door de joden
 In een spons Hem aangeboden,
 Maar 't was bitter wat men Gode
 In zijn dorst te drinken gaf.

3.

't Was een' les aan ons gegeven,
 Op het kruishout neêrgeschreven,
 Dat de mensch, om goed te leven.
 Leven moet in matigheid.

(*) Het vijfde gebod verbiedt niet alleen anderen, maar ook zich zelven te dooden, te kwetsen of merkelyk te hinderen, en dit geschiedt ook door overmaat van drank.

4.

Jesus, God van medelijden,
 Om den dranklust te bestrijden,
 Leed nog dorst bij al zijn lijden,
 Dronkaard! neem een les aan Hem.

5.

Zijt gij op den drank gestreden,
 Zeg dan, Christen, steeds tevreden,
 Jesus heeft wel dorst geleden!
 'k Neem voortaan een' les aan Hem.

6.

Goede Jesus! geef me uw' zegen!
 Voor mij zelve ben 'k verlegen...
 'k Zal uw voorbeeld overwegen,
 'k Neem voortaan een' les aan U,

7.

Dronkenschap baart vele zonden,
 'k Heb het dikwijls ondervonden,
 Mijn' fortuin was schier ten gronde...
 Jesus! geef mij veel berouw!

8.

Mijn genoeg was verdwenen,
 Al mijn' krachten gingen henen....
 'k Zal mijn' overdaad beweenen,
 Overdaad! het is gedaan!

Nog misdoet men tegen het vijfde gebod met DE ZIEL van den evenmensch te kwetsen of te dooden door kwade voorbeelden, verergerms enz. waarvoor zich een lid der H. Familie vooral wachte!

Zesde Gebod.

Gij zult geen overspel doen.

N°. 12. (*)

VLUGT DE ZONDE! (§)

(Solo-lied met variërend refrein voor allen. Zie bladz.
26 of 28 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 19.

Zoekt gij, *jongman*, in uw leven
Rozenpaden waar ge op gaat;
Wilt gij achting zien gegeven
Aan uw jeugdig frisch gelaat:

**Vlugt de zonden,
Want 't zijn wonden
Diep geslagen in het hart;
Zonder deugden
Geene vreugden,
Maar in 't leven altijd smart,**

Zoekt gij, *mannen*, op uw' sponde
Gode's zegen in uw kroost:
Vlugt dan, mannen, vlugt de zonde
Want de zonde baart geen troost.

**Vlugt de zonden,
Want 't zijn wonden
't Is een kanker in uw trouw.
En voor velen
Niet te heelen
Als door levenslang berouw.**

(*) Vooral geschikt bij de aannadering van wereldsche feesten
of gevaarlijke gelegenheden.

(§) Fugite fornicationem. (1 CORINTH. VI — 18).

Zoekt gij, *grijsaard*, kalm te blijven
 In den vromen ouden dag:
 Gij voorwaar zult niet bedrijven
 Wat geen sterv'ling ooit vermag.

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Diep geslagen in het hart;
 En zij waren,
 Op uw' jaren,
 Het begin der eeuw'ge smart.**

Zoekt gij, *christ'nen*, zonder kommer,
 't Leven op en neer te gaan,
 En te wand'len in het lommer
 Waar der deugden lelies staan:

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Diep geslagen in het hart;
 En voor velen
 Niet te heelen
 Als door levenslange smart.**

Zoekt ge uw' krachten te bewaren,
 Zoekt ge, vóór den rijpen tijd,
 U een ziekbed uit te sparen
 Van wanhoop'gen doodestrijd:

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Diep geslagen in het hart;
 En bij 't sterven
 Menigwerven
 Niet te heelen door de smart.**

Zoekt ge 't leven uit te leven
 Altijd vrolijk, welgemoed:
 Houdt dan voor uw' geest geschreven
 Dat de *onkuischheid* sterven doet.

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Diep geslagen in het hart;
 Op uw wezen
 Staat te lezen
 't Bleeke beeld der zonde-smart.**

Zoekt ge u met de booze geesten
 Niet te doemen tot het vuur:
 Denkt dan in 't gevaar der feesten
 Aan den angst van 't stervensuur.

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Vaak niet vatbaar voor herstel:
 Met zijn' zonden
 En zijn' wonden
 Valt de vuilaard in de hel.**

Wilt gij sterven, waarde Broeder,
 God beminnend, heiliglijk,
 En met Joseph en de Moeder
 Jesus loven in zijn rijk:

**Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Diep geslagen in het hart;
 Slechts de deugden
 Geven vreugden,
 't Zuiv're leven kent geen' smart.**

N°. 13.

DE DEUGD
DER ENGELEN.

(Wijze met accomp. bladz. 30 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 22.

Refrein.

**Aller monden
Zij verkonden
Uwen lof, o Zuiverheid!
Aardsche luister
Is als duister,
Waar gij uwen glans verspreidt.**

1.

Aardsche vorsten mogen pralen
Met hun goud en eêlgesteent',
Niets kan bij de schoonheid halen
Die de zuiverheid verleend.

2.

And're deugden doen geraken
Tot volmaaktheid, heiligheid;
Maar van menschen Eng'len maken
Dat doet slechts de Zuiverheid.

3.

Toont ons aller menschen wezen
 Gode's eigen beeldtenis,
 Wie ooit doet haar schooner lezen
 Dan de mensch die zuiver is?

4.

De engel Gods — hij is de hoeder
 Van den mensch, hem toevertrouwd;
 Maar bemint gelijk een' broeder
 Hem die kuisch zijn ligchaam houdt.

5.

Vaak wordt hij met spot beladen
 Die een' schat van deugden gaart;
 Maar nooit zal men hem versmaden
 Die zich altijd kuisch bewaart.

6.

O bewaren wij dan immer
 Onzen luister, onze vreugd,
 En bezoed'len wij toch nimmer
 Door de zonde de Eng'len-deugd.

Aller monden

Zij verkonden

Uwen lof, o Zuiverheid!

Aardsche luister

Is als duister,

Waar gij uwen glans verspreidt.

Zevende Gebod.

Gij zult niet stelen.

N°. 14.**DE RESTITUTIE.**

(Bladz. 32 of 33 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 25.

1.

Steel niet, Christen!
 Leg de listen
 Van uw' hebzucht eind'lijk af.
 Heb toch vrede
 ('t Is mijn' bede)
 Met hetgeen Gods liefde u gaf. (*)

2.

Door de gelden
 Zijn de helden
 Van 't geloof niet voortgebracht;
 't Arme leven,
 U gegeven,
 Heeft Gods wetten 't best betracht.

3.

Hebt ge op aarde
 Weinig waarde
 In uwe oud versleten' kas:
 Sla uwe oogen
 Op ten hoogen:
 Denk dat God ook arm eens was:

(*) Dit eerste couplet wordt telkens herhaald.

4.

Vol ontbering,
 Zegt de Leering,
 Was 't gezin van Bethleëm:
 Arm de Moeder,
 Arm de Voeder,
 Jesus 't kindjen arm met hen.

5.

Hadt gij gelden,
 ('t Is niet zelden)
 't Was voor u geen' zaligheid;
 Want zoo velen
 Zijn door 't streelen
 Van het geld den hemel kwijt.

6.

Christen! mogen
 Ooit uw oogen
 Azen op uws naasten goed:
 Leg dan banden
 Om uw' handen
 Opdat gij geen diefstal doet.

7.

Vrees de roede
 Van Gods woede,
 Onregtvaard'ge wie ge ook zijt
 Zonder dralen
 Dus betalen
 Wat de knaging u verwijft.
 Steel niet, Christen! enz.

N°. 15.

ARM MAAR EERLIJK.

Arm zijn is geen schande: Jesus heeft de armoede in Zijnen Persoon geheiligd. Wel verre dus van zijne armoede door oneerlijke middelen te willen verligten, trachte ieder minvermogende tevreden te zijn zoo als Jesus.

(Bladz. 34 of 35 in de melodiën en refreinen. — Ook gaat hierop de Wijze van HEIL'GE JOSEPH, TROUWE HOEDER (Handboek.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 27.

1.

Arme Jesus! in uw leven
 Voorbeeld van volmaakt geluk,
 Leer ons dat voor ons op aarde
 Ligt uw last is, zoet uw juk.
 Arme Jesus! geeft dat wij
 Arm van geest zijn zoo als Gij.

2.

Arme Jesus! die in armoê
 Werdt gebaard te Bethleëm,
 En tevreden uwe moeder
 Volgdet naar Jerusalem!
 Arme Jesus! geef dat wij
 Zoo tevreden zijn als Gij.

3.

Arme Jesus! die met Joseph
 Werkzaam waart te Nazareth,
 Op zijn' wenken altijd lettend,
 Op uw arbeid naauwgezet!
 Arme Jesus! geef dat wij
 Moedig werken zoo als Gij.

4.

Arme Jesus! die tot vrienden

Arme visschers hebt gezocht;

Geef dat wij aan geld of grootheid

Nooit op aarde zijn verknocht

Arme Jesus! geef dat wij

De armoê minnen zoo als Gij.

5.

Arme Jesus! ach, wij bidden

Geef ons slechts ons daag'lijksch brood!

Maak ons rijk in eer en deugden,

Arm maar eerlijk tot den dood!

Arme Jesus! geef dat wij

Heilig sterven zoo als Gij.

N°. 16.

DE RIJKE VAN 'T EVANGELIE.

(Badz. 36 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 28.

1.

Er klopte eens een arme aan de deur van een' rijke,

Die rijke helaas! was een vrek:

Hij spot met den arme, hoe hij ook bezwijkte,

En de arme valt neêr van gebrek.

2.

Maar God, meer menschlievend, die God van erbarmen,

Hij dulde die wreedheid niet meer:

Hij doemde den vrek, maar Hij legde den arme

Ter schoote van Abraham neêr.

3.

Gegooden! wanneer voor uw' pralenden gevel
 Een Lazarus bedelt uit nood
 Erbarmt u dan zijner, en geeft zonder wrevel
 Al waren 't maar kruimels van brood.

4.

Wanneer hij uit nooddrift een' weldaad komt zoeken,
 Door u zij zijn' hand dan gevuld;
 Eerbiedigt zijn' lompen, 't zijn beelden der doeken
 Waar Jesus eens in werd gehuld.

5.

Uwe aalmoes, Gegooden! vernietigt uw' zonden,
 Uw' schulden, uw kwaad van weleer;
 Zij koelt uwe driften, zij lenigt uw' wonden
 En pleit voor uw' ziel bij den Heer.

6.

Ge koopt u door de aalmoes een' hemel op aarde:
 De liefde van den bedelstand;
 Een' plaats en een' kroon van oneindige waarde.
 Hierboven in ons vaderland.

7.

Eer gaat de kameel door het oog eener naalde
 Dan gij, die geen' weeklagten telt,
 Ten hemel zult varen; 't is God die 't bepaalde
 En God slechts is meester van 't geld. —

8.

Dank, armen, uw' gever, en bidt voor zijn leven,
 Maar klaagt niet, al sterft gij van nood;
 Den vrek in de hel wordt geen druppel gegeven,
 Uw' vreugde in den Hemel is groot.

Achtste Gebod.

Gij zult tegen uwen naaste geene valsche
getuigenis geven.

N°. 17.

DE OPREGTHEID.

(Bladz. 37 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 31.

1.

Als ge *in 't Regt* u moet verweren,
Spreekt de waarheid, Christ'nen, uit!

Of gij schendt de wet des Heeren
En gij valt zijn' vloek ten buit.

2.

Als ge uw' ving'ren op moet heffen
Zwerend bij den grooten God,

Denkt dan dat Gods wraak zal treffen
Wie met God en mijneed spot.

3.

Als ge, sprekend onder vrienden,
Iets bewarend *buiten 't Regt*,

Door een' eed u wilt verbinden,
Waarheid zij door u gezegd.

4.

Dat de logen op uw' lippen
Christ'nen, nooit gevestigd zij!

Dat geen' woorden u ontglippen
Van geveinsde vleijerij!

5.

Kondet gij door eenen logen
Blusschen al het vuur der hel,
Blusschen zoudt gij 't nimmer mogen,
Zoo gestreng is Gods bevel.

6.

Speekt de waarheid uwer daden
Boetelingen, in de Biecht;
Zonder waarheid geen' genaden,
Geene rust voor hem die liegt.

7.

Als het boek met zeven sloten
Openvalt ten jongsten dag,
Zou de waarheid u verstooten
Die in 't hart verborgen lag.

8.

Leg de waarheid neder, Heere!
Op de lippen van uw volk,
Opdat onze tong, bij 't zweren
't Woord des harten trouw vertolk'.

9.

Heere! zuiver onze zinnen
Van bedrog en veinzerij,
Laat ons steeds de opregtheid minnen,
Waarheid spreken zoo als Gij.

N°. 18.

DE KWADE TONG.

Behalve door het verzwijgen der waarheid binnen en buiten het Regt, misdoet men nog tegen het achtste gebod: met eenig groot kwaad dat valsch of onbekend is, van iemand te zeggen.

(Catech. XXI Les.)

(Bladz. 38 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 33.

1.

In ontelb're kronkelingen
 Weet zich, sluw genoeg, te wringen
   's Menschen ongetemde tong: (*bis*)
 Of ze eene adder was, die kruipend,
 Onder 's menschen voeten sluipend,
   Hier en daar haar voedsel vong. (*bis*)

2.

's Naasten onberisp'lijk leven
 Der verachting prijs te geven
   Als of de onschuld aanstoot gaf —
 Zich op 's naasten deugden wreken —
 Van vergeten zonden spreken —
   Zonden wekken uit het graf. —

3.

's Naasten regt een onregt noemen —
 Zijn' gebreken nooit verbloemen —
   Maar, zoo vaak hij weldaân doet,
 Zijne meening zelfs betwisten...
 Talloos zijn de lage listen
   Van een kwaad en valsch gemoed.

4.

Valschaard! hebt ge u niet bedrogen?
 In uwe eigen' vonk'lende oogen
 Licht een balk die nimmer breekt;
 Waarom dan zoo fier gelogen
 Van de splinter die in de oogen
 Van uw' buur onzichtbaar steekt?

5.

't Is uw' praatzucht die de vreugden
 Stoort van and'ren, en hun' deugden
 Door het slijk der afgunst haalt;
 Wacht u! want als God zal spreken,
 Wordt de lijst van uw' gebreken
 Met verdiende munt betaald.

6.

Rekenschap, 't staat in de Schriften,
 Van uw' daden, van uw' driften,
 Van den laster dien ge spraakt!
 Dat de hel niet om u juiche!
 Ieder woord is een getuige
 Die uw vonnis banger maakt.

7.

Christ'nen! eert de Spreuk der Ouden
 Die slechts op de rede bouwden:
 » *Wat gij vreest dat u geschied'*,
 » *Wat ge u zelven niet zoudt wenschen*
 » *Aangedaan door and're menschen*
 » *Doet dat ook aan and'ren niet.*''

DE LIEFDE TOT DEN NAASTE.

(Wijze en accomp. bladz. 39 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 35.

1.

Een' God alleen zult gij, zoo sprak de God der Magten
 Beminnen, dienen bovenal;
 Bemin Hem, Hem alleen, uit al uw' ziele-krachten,
 Dien Hem slechts in uw tranendal.

2.

Zoo had de Vader, de Ongeschapene in de harten
 Met eeuw'ge lett'ren ingesmeed,
 En 't laster zoo herhaald den Joden die hem tartten,
 Te Sinai, door zijn' profeet.

3.

Maar Jesus, Godes Zoon, Hij die zijns Vaders Leere.
 Den mensch vertolken kwam op aard',
 Bemin, zei Hij, uw' God: maar dat uw' liefde ook eere
 Uw' naaste alsof gij 't zelve waart.

4.

Bemin uw evenmensch; bemin hem als u zelven
 Zoo luidt de wet van 't Nieuw Verbond,
 En telkens klonk dat woord door 's Heeren kerkgewelven,
 Op last van God, uit 's Priesters mond.

5.

Maar neen! de stoute mensch laat God en priesters preëken,
 En draagt in 't hart geen' liefde rond;
 Ja liefde toch, maar liefde... ah! kon dat hart eens spreken,
 't Sprak van een' vuile liefdewond.

6.

Bemin uw' evenmensch. Maar wat is hem beminnen?

Draag hem een' zaal'ge liefde toe;

Bid voor uw' naaste, en vraag dat hij Gods gunst moog' winnen

En Zijnen wil op aarde doe.

7.

Bemin uw' evenmensch, zoo zegt de wet des Heeren,

Om u niet — neen, alleen om God,

In hem zult gij geen stof maar Godes beekdt'nis eeren,

In hem geen wereldsch zingenot.

8.

Wij zijn, zooveel' wij zijn, gemaakt van de eigene aarde —

Geschapen door een zelfde hand —

Één liefde aanbidden wij, die ons aan 't kruishout baarde —

Wij zoeken 't eigen Vaderland. —

9.

Waarom dan, kind'ren Gods, elkander niet beminnen?

Waarom geen' goedheid voor elkaâr?

Waarom voor uwen broêr die koelheid in uw' zinnen

Alsof hij u een vreem'ling waar'?

10.

Bemin uw' evenmensch, en wensch hem allen zegen,

Bemin hem of gij 't zelve waart.

Zoo niet, — ge ontmoet geen heil maar onheil op uw' wegen

En Caïns onrust vindt ge op aard'.

11.

O Jesus! U zij dank voor uw gebod van liefde,

Wij dachten er niet aan voorheen...

Maar, wat ons ooit in 't hart om 's naasten wandel griefde,

Voortaan zijn wij van harten éé! —

Negende Gebod.

Gij zult uws naasten huisvrouw niet begeeren.

N°. 20.**WAAKT EN BIDT!**

opdat gij niet valt in bekoringen. De geest is wel vaardig maar het vleesch is zwak. (MATTH. XXVI — 41.)

(Wijze met accomp. bladz. 40 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 35.

Refrein.

Waar ge ook gaat,
 Vreest het kwaad,
 Bidt en waakt op al uw' zinnen;
 Want de hel
 Vliegt zoo snel
 Langs het oog de harten binnen.

1.

't Is niet zalig, jongelingen, Duo.
 Altijd in gemengde kringen

't Uur te slijten uwer jeugd! (Allen.)

Vindt gij smaak in 't kwaad van and'ren, Duo.

't Voorbeeld zal uw hart verand'ren, Koor.
 De begeerte schokt uw' deugd. (Bis.)

2.

Raadpleegt de gewijde boeken:
 Vlucht der zonden duist're hoeken!

Ied're bladzij' geeft dien raad;
 Van begeerten komen daden,
 Daarom, Christ'nen, laat u raden,
 Waakt en bidt waar gij ook gaat!

3.

Waakt, als de ondeugd u zal vleijen!
 Plaatst uw' naam niet in de rijen
 Van 't onzedig ongelooft!
 Elk verbond met slechte lieden
 Moet ge uit godsdienst u verbieden,
 Blijft dus voor hun vleitaal doof.

4.

Wie zou voor zijn' ziel niet vreezen
 Als, met haar besmettend wezen,
 Eene pest aan 't woeden ging? —
 Trekt uw voordeel uit die wenken:
 Kunt ge u grooter peste denken
 Dan een' slechten vriendenkring?

5.

Wie niet bang is van gevaren
 Lijdt eens schipbreuk in de baren,
 Wie 't gevaar bemint, vergaat;
 't Is het woord des Heil'gen Geestes;
 Daarom vlugt de schuld'ge feesten
 Van de wereld en het kwaad.

6.

't Kwaad treedt in langs oog en ooren,
 En uw eenvoud gaat verloren,
 En helaas! uw hart begeert —
 Straks zult gij om niets meer blozen,
 Schaamt'loos staat ge aan 't hoofd der boozen...
 Waar hebt gij het kwaad geleerd?

7.

Waakt als overwonnen grillen
 Weêr uw hart bevechten willen;
 Bidt opdat uw moed niet vall';
 Bidt en waakt op al uw' wegen,
 Waakt en bidt om Godes zegen
 Die uw' zwakheid steunen zal.
     Waar ge ook gaat,
     Vreest het kwaad,
 Bidt en waakt op al uw' zinnen;
     Want de hel
     Vliegt zoo snel
 Langs het oog de harten binnen.

N°. 21.

JESUS, MARIA, JOSEPH, STAAT MIJ BIJ!

(Zie bladz. 41 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 40.

Aanroeping om hulp in de bekoringen.

Gebed tot Jesus.

Wanneer mij de *Duivel*, o Jesus, zal kwellen,
 Wanneer hij met alle de listen der hellen
 De zonde mij voor de verbeelding zal stellen,
     Bewaar me dan, Jesus, en sta me dan bij!
 Gij kent mijne zwakheid; wat zal ik vermogen
 Als mij de bekoring zoo schoon staat voor de oogen!
 Zoo vaak heeft de duivel de zwakheid bedrogen,
     Bewaar me dus, Jesus, en sta me ter zij.

Gebed tot Maria.

Wanneer mij de *Wereld* tot zich zoekt te trekken,
 Wil mij dan, o Moeder, ten hulpe verstrekken,
 Om nimmer mijn hart en mijn' deugd te bevleeken

Maar weêrstand te bieden aan haar' vleijerij!

De wereld, o Moeder, ze staat me zoo tegen!

'k Zie niets dan ellende op al hare wegen,

En toch 'k voel mijn hart voor de wereld genegen,

Bewaar me dus, Moeder, en sta me steeds bij!

Gebed tot Joseph.

Wanneer mij het *Vleesch* tot het kwaad zoekt te drij-
 Bescherm mij dan, Joseph, om zuiver te blijven, [ven,
 En nimmer een' zonde, hoe klein, te bedrijven;

Bewaar mij, o Joseph, zoo zuiver als gij!

't Verlangen helaas! woelt zoo rond in mijn' zinnen,

Ik voel mij naar buiten getrokken van binnen;

Bid dat ik mijn' vijanden moge verwinnen,

Bescherm mij, o Joseph, en sta me toch bij!

Jesus, Maria, Joseph.

Ik geef u mijn hart, en mijn' geest en mijn leven!

En om u een blijk mijner liefde te geven,

Zoo zal ik naar deugd en volmaaktheden streven;

Beschermt mij, patronen, en staat mij ter zij'!

In doodstrijd vooral, als ik 't oordeel zal vreezen,

Zult gij mijne hoop en mijn steun willen wezen!

Dan sterf ik in vrede. Weest eeuwig geprezen

O Jesus, Maria en Joseph door mij!

N°. 22.

ZONDER GODSDIENST GEENE RUST.

De Bekeering van een' wellusteling.

Koor-lied met Solo en Duo.

(De muziek staat bladz. 42 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 42.

Koor.

**Zonder deugden
Geene vreugden,
Zonder godsdienst geene rust!
Altijd smarten
In de harten
Die op zonden zijn belust! (*)**

Solo.

'k Zocht sinds jaren rust op aarde,
'k Vond ze niet; (Koor.)
'k Vond, wat ik mij niet verklaarde,
Veel verdriet. (Koor.)

Duo.

'k Heb van wanhoop rondgevaren
Op de zee,
Maar 't verdriet voer op de baren
Met mij meê.

Solo.

'k Zal mijne onrust, dacht ik, smooeren
In 't genot;
Angstig echter als te voren
Bleef mijn lot. (Koor.)

Zonder deugden enz.

(*) Men zinge dit refrein niet na ieder couplet maar om de drie stroven.

't Sleet mijn' dagen, 'k sleet mijn' nachten
 In 't gewoel,
 Ik verbeurde al' mijne krachten
 En gevoel.

En mijn hart bleef steeds begeeren,
 't Had geen' rust;
 't Was en bleef op 's naasten eere
 Steeds belust.

'k Las in boeken zonder zeden,
 Vol venijn,
 'k Dacht mij al de schand'lijkheden
 Die er zijn.

Zonder deugden enz.

'k Zag de lange priesterkleêren
 Hatend aan;
 'k Heb den Priesters duizend keeren
 Wederstaan.

'k Zocht mijn' driften te vergoden;
 Slechts uit spot
 Sprak ik van de *tien geboden*
 En van God.

Maar daar binnen klopte 't harte
 Vrees'lijk hard;
 Altijd, altijd, had ik smarte
 Niets dan smart.

Zonder deugden enz.

En mijn' Moeder zat te weenen,
 'k Wist het wel:
 Maar mijn' liefde was verdwenen
 In het spel.

'k Had geen' eerbied voor haar' tranen
 En verdriet;
 Telkens mogt zij mij vermanen,
 'k Hoorde niet.

En mijn brave vader daalde
 In het graf...
 Van 't verdriet dat, toen ik dwaalde,
 Ik hem gaf.

Zonder deugden enz.

't Ga bij toeval langs een' tempel.
 Ik verzin...
 Twijf'lend staar ik op den drempel...
 'k Ga er in.

'k Zie een' Priester in het midden,
 'k Hoor een' stem...
 'k Hoor hem 't onze Vader bidden,
 't Volk na hem.

Spottend gaat mijn oog in 't ronde
 't Kerkschip door;
 'k Lach met al de honderd monden
 Die ik hoor.

Zonder deugden enz.

Ongevoelig bid ik mede:
 'k Spot niet meer...
 'k Stamel een' gebroken' bede...
 En kniel neêr...

'k Voel me een' traan langs 't aanschijn glijden:
 Goede God!
 Jesus ach!... heb medelijden
 Met mijn lot.

Eene vonk van Gods meêdoogen
 Treft mijn hart...
 Mijne ziel, door God bewogen,
 Baadt in smart.

Zonder deugden enz.

En te midden van mijn' smarte
 En geweest,
 Valt de ballast mij van 't harte
 Van voorheen.

't Was als of me een engel zeide:
 Ga in vrêe!
 'k Ging... en had een schoon geleide
 Met mij mée.

'k Had de rust van 't hart gevonden
 In de kerk:
 'k Was 't niet waardig om mijn' zonden...
 't Is Gods werk...

Zonder deugden enz.

Godsdienst! troost van 's menschen leven!
 Bron van vreugd'!
 Ware ik u getrouw gebleven
 Van mijn' jeugd!

Godsdienst! lafenis der zielen,
 Ach! te laat
 Kwam ik bij uw altaar knielen
 Na mijn' kwaad.

Godsdienst! onuitputb're zoetheid,
 'k Leef door u,
 Tusschen de armen van Gods goedheid
 Rust ik nu.

Zonder deugden enz.

Zonder godsdienst was mijn leven
 Vol verdriet;
 'k Heb mij sinds aan God gegeven,
 En 'k geniet.

Zonder godsdienst, zonder zeden
 Altijd smart,
 't Is de waarheid van 't verleden
 In mijn hart.

Heere! zegen nu de wenschen
 Die 'k U doe:
 'k Wensch uit Godsdienst alle menschen
 Godsdienst toe.

**Zonder deugden
 Geene vreugden,
 Zonder godsdienst geene rust!
 Altijd smarten
 In de harten
 Die op zonden zijn belust!**

Gij z

alles is
 bemin
 gij dan
 goeder

co

Tiende Gebod.

Gij zult zijn huis niet begeeren, noch zijn land... noch iets van al wat hem toebehoort.

N°. 23. (*)**IJDELHEID DER IJDELHEDEN;**

alles is ijdelheid en kwelling des geestes, (EGCL. I, 2) behalve God beminnen en Hem alleen dienen (TH. à KEMP.) Waarom behartigt gij dan de ijdelheid en jaagt gij de bedriegelijkheid der aardse goederen na? (Ps. IV, 3.)

(Bladz. 43 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 45.

1.

Denkt niet, Christ'nen, dat in 't leven
 's Menschen hart verzadigd wordt;
 Om dat hart zijn' wensch te geven
 Is het leven veel te kort:
 Wat ge ook hier bezit beneden
 't Is en blijft een tranendal,
IJdelheid der IJdelheden
 En ellenden zonder tal! Allen.

2.

Kondet gij millioenen gâren
 Door uw studie en vernuft,
 Op het zoeken en bewaren
 Wordt uw woekergeest versuft.
 Christ'nen! spaart uw' geest en leden,
 't Is bedrog wat gij vergaart,
IJdelheid der IJdelheden
 En niets anders vindt ge aard'!

(*) Indien dit gezang te lang is, dan sla men het 4de en 5de couplet over.

3.

Stervend ziet gij al die schatten
 Als een droombeeld voor u staan,
 En nog wil uw arm ze omvatten
 Als of droomen niet vergaan!
 Doet dus wat Gods heil'gen deden,
 Eer gij voor Gods vierschaar staat:
IJdelheid der IJdelheden
 Zoudt gij roepen, maar te laat.

4.

Achab, eertijds koning, smachtte
 Naar de druif van Nabaoth;
 Mijm'rend zat hij dag en nachte,
 Op dien ijd'len buit verzot.
 Was hij in 't bezit tevreden?
 Vond hij laaf'nis voor zijn' dorst?
IJdelheid der IJdelheden
 Riep Elias tot dien Vorst.

5.

Vrees'lijk tastte Gods bedreiging
 't Leven van dien Koning aan,
 Om zijne onregtvaard'ge neiging
 Die hij schand'lijk had voldaan.
 Had hij niet tot God gebeden,
 Niet geroepen, ziek van spijt:
IJdelheid der IJdelheden
 Dan ware Achab 't leven kwijt.

6.

Vestigt geen' begeer'ge oogen
 Christ'nen! op uws naasten goed;
 Altijd vindt hij zich bedrogen
 Die met de oogen diefstal doet.
 Uw' begeerten dus bestreden!
 Want de wereld geeft geen heil,
IJdelheid der IJdelheden
 En ellenden zonder peil.

7.

Christ'nen! 't smachtend hart naar boven!
 't Zoekend oog naar God gerigt!
 Uit den hemel moogt gij rooven
 Elken parel die er ligt;
 Woekert op Gods gunst en vrede!
 Wat de wereld baart is smart,
IJdelheid der IJdelheden
 God alleen verzaadt het hart.

8.

Draagt gij God in 't snakkend harte,
 De aarde is dan geen tranendal,
 Want dan lenigt God de smarte
 Die u de aarde baren zal.
 En gij zet geen' stoute schreden
 Op uws naasten erve of grond;
IJdelheid der IJdelheden
 Is de leus van hart en mond.

N°. 24.

DE VREDE VAN NAZARETH.

Al wie deze regelen, deze vermaningen over Gods Geboden zullen hebben opgevolgd, vrede over hen! (GAL. VI—16.)

(Wijze met accomp. bladz. 44 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 47.

1. Vreedzaam was het stil gezin Door ons aangebeden 't Huis van Nazareth waarin Altijd heerschte vrede In dat stille Nazareth Was het altijd vrede.	Allen.	2. Vreedzaam is uw klein vertrek Armen onzer steden, Als gij in uw broodsgebrek Christ'lijk blijft tevreden; 't Is dan, als te Nazareth Bij u altijd vrede.
3. Vreedzaam, droeve bedelaar Draagt ge uw aalmoes mede, Als gij thuis uw' zegenaar Dank zegt in gebeden. Jesus, 't kind van Nazareth, Geeft u dan zijn vrede.		4. Vreedzaam vloeit, o ambachtsliên, 't Zweet langs al uw' leden Als gij christelijk toe blijft zien Op uw' werkzaamheden; 't Is dan als te Nazareth Bij u altijd vrede.
5. Vreedzaam, nijv're winkelier, Drijf gij handel mede, Als 't bedrog op geen' manier In uw huis mag treden: 't Is dan als te Nazareth, Altijd voor u vrede.		6. Vreedzaam zou 't eenieder gaan Als mea sprak met rede, Zoo als Jesus heeft gedaan En zijn oud'ren deden; 't Was dan, als te Nazareth Voor een ieder vrede.

7.

Vreedzaam wordt het everal
Als men kuisch van zeden,
Als men eerlijk worden zal
In zijn' staat tevreden;
't Is dan, als te Nazareth
En 't blijft eeuwig vrede.

De
Arti
heilige
" N
gedrag
genom
zal h
het o
opoffe
De
art. 1
Aarts
de C
van l
in he
noot
art.
La
Opd
D
ktn
de r
alge
de
gek
de
ged
voor
heb
I
akt

De plechtigheid der Opdragt.

Artikel 15 van het Reglement voor het Genootschap: de heilige Familie luidt als volgt:

„Na den proeftijd, die onbepaald blijft en die van het goed gedrag, als ook van de vlijt waarmede hij die verzoekt aangenomen te worden de bijeenkomsten bijwoont, zal afhangen, zal hij zijne plechtige intrede doen in het Broederschap door het ontvangen der H.H. Sacramenten en door de akte van opoffering aan Jesus-Maria-Joseph.”

De plechtige intrede, waarvan hier spraak is, wordt volgens art. 19 gedaan in de maand Julij op het Patroon-feest van het Aartsbroederschap. In het handboekje van Luik echter, waar de Congregatie haren oorsprong vond, staat bladz. 50 (uitgave van 1855): *De plechtige Opdragt geschiedt gewoonlijk tweemaal in het jaar, in Julij en in December*, zoodat men, volgens deze noot, zich niet streng te houden hebbe aan de letter van art. 19 zoo even vermeld.

Laten wij, op grond dezer aanmerking, de plechtigheid der Opdragt onderscheiden in eene *algemeene* en eene *afzonderlijke*.

DE ALGEMEENE OPDRAGT, die ook vernieuwing van opdragt ktn genoemd worden, geschiedt op den tweeden Zondag van de maand Julij, op welken Zondag, volgens ons handboek, de algemeene Communie plaats heeft. Het is op dien dag dat de Bestuurder van af den preekstoel (of iemand door Hem gekozen, aan den voet des altaars op of de gewone plaats) de woorden der akte van opoffering langzaam, duidelijk en bij gedeelten voorleest, na te zeggen, door al de aanwezigen en vooral door hen die hunne afzonderlijke intrede reeds gedaan hebben.

Deze algemeene vernieuwing van opdragt is eene plechtige akte van geloof en godsdienstigheid, die als zoodanig door den

Ew. Bestuurder den leden moet worden voorgesteld. In deze tijden van verloochening en ongeloof heeft, dunkt mij, die akte, indien ze goed begrepen wordt door de Congreganisten, eene niet geringe beteekenis. Zij is in onze eeuw een krachtig protest tegen de bedreiging van het ingrijpend ongeloof.

De indruk van het kwaad en van het slechte voorbeeld wordt van dag tot dag grooter. Wij zijn getuige van eene uitgebreide zamenzwering tegen de deugd en de godsdienst.

Maar zegt het dan niet veel, wanneer honderden gemeentelieden, meestal uit de werkende klasse, op wier toetreding in het kwaad, op wier afval van de godsdienst zoo zeer gewerkt wordt, na in den vroegen morgen door eene plechtige algemeene Communie de Gemeente gesticht te hebben, in den avond van dienzelfden dag weér bijeenkomen om in de tegenwoordigheid van Jesus Christus in het Allerh. Sacrament openlijk te getuigen dat zij de ongodsdienstigheid onzer eeuw en al hare dwalingen verfoeijen, dat zij zich verbinden tot de dienst van God en tot naleving van al de geboden van onze Moeder de heilige Kerk? — Ook is het op die plegtigheid dat de woorden van Tertulianus kunnen worden toegepast: „Wij vergaderen om te bidden; maar wat is dat gebed? Het is een strijd dien wij leveren tegen den hemel zelve: wij gaan ten strijde, niet afzonderlijk, maar allen te gelijk en bij groep, om eene legermagt te vormen en Gode eene soort van geweld aan te doen, maar een geweld dat Hem aangenaam is.” (*)

DE AFZONDERLIJKE OPDRAGT, die eigenlijk hier bedoeld wordt, heeft, volgens het Luiksche handboek, gewoonlijk plaats in Julij en in December. — Dus of in Julij onmiddellijk voor de algemeene vernieuwing of in December of, zooals hier te verstaan wordt gegeven bij elke andere gelegenheid naar het oordeel van den Bestuurder, hetgeen trouwens blijkt uit de woorden van art. 15 *na den proeftijd* enz. Om verschillende redenen geschiedt ze bij ons meermalen in het jaar. De feestelijkheid dier Opdragt is voor de Aspiranten, vooral voor de zwakkeren, eene herhaalde aanmoediging om getrouw de vergaderingen bij te wonen en het Reglement stipt te volgen, terwijl zij daarenboven den Bestuurder telkens de gelegenheid geeft om tevens als de anderen tot diezelfde getrouwheid op te wekken.

Bij ons geschiedt deze afzonderlijke plegtigheid op de volgende wijze:

„Na het Veni-Creator worden de namen van hen wier proeftijd uit is, voorgelezen. Zij begeven en scharen zich om de

(*) Coimus ad Deum, quasi manu facta; hæc vis Deo Grata est. TERTULL.

„altaar,
„Symbo
„om de
„ieder.
„H. Fa
„stelt
„aanmo
„De C
alsdan
hun in
zeggen
alles w
STANDV
Op
oogen
waarop
in ons
reden
Wat zi
te doe
„Ik
ten te
maar
daarto

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 5.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

„altaar, ontvangen één voor één eene brandende kaars, het
 „Symbool der reine liefde, en knielen, voor het altaar neder
 „om de akte van opoffering te doen. Na deze akte wordt
 „ieder gezegend door den Priester die hem de medaille der
 „H. Familie omhangt, het diploma der Congregatie ter hand
 „stelt en daarna aan allen een woord van gelukwensching en
 „aanmoediging toespreekt.”

De Congreganisten dienen zich te overtuigen dat hetgeen zij
 alsdan zeggen en doen, de ware uitdrukking moet wezen van
 hun innig verlangen en hun vast besluit. De opdracht die zij
 zeggen te doen aan God *van hun ligchaam en hunne ziel, van
 alles wat zij hebben en alles wat zij zijn*, moet OPREGT wezen en
 STANDVASTIG.

Op een oogenblik waarop, onder eene plegtige stilte, de
 oogen van honderden medebroeders op hen gevestigd zijn, en
 waarop God (volgens Matth. XVIII-20) op eene bijzondere wijze
 in ons midden is, ware het meer of min huichelen om andere
 redenen dan uit opregten godsdienstzin hunne Opdracht te doen.
 Wat zij zeggen, moeten zij dus meenen en vastelijk voornemen
 te doen.

„Ik maak het vast besluit (zoo luidt de akte) *als een goed Christen te zullen leven.*” Een goed Christen onderhoudt de Geboden, maar meer dan een gewoon Christen moet zich een Congreganist daartoe verplicht achten. Een lid van de H. Familie zal dus :

1. Elken morgen en elken avond bidden — zoo ook voor- en na het eten.
2. Nooit zal hij vloeken of ergerlijke woorden spreken, zelfs niet gedoogen dat dit in zijne tegenwoordigheid gedaan worde.
3. Op de Zon- en Feestdagen zal hij mis hooren en andere oefeningen van godsdienst bijwonen. *Op die dagen zal hij niet werken.*
4. Zijne Ouders zal hij achting en eerbied toedragen — aan zijne kinderen eene zeer christelijke opvoeding geven.
5. Hij zal zich wachten van overdaad en dronkenschap — van haat en tweedragt.
5. Hij zal geen overspel of onkuisheid doen; geen oneerbare teekenen geven, geene slechte gezangen zingen of dit aan anderen toelaten
7. Hij zal niet stelen of helpen stelen of gestolen goed bewaren.
8. Hij zal niemand lasteren, van niemand kwaadspreken.
9. Hij zal waken en bidden om niet te vallen in bekoringen. Hij zal zich niet wagen in gevaarlijke bijeenkomsten.
10. Hij zal tevreden zijn met het zijne en niets onregtvaardiglijk begeeren van al wat den naaste toebehooren.

Wat hij zich voorstelt op den plechtigen dag zijner intrede, hij zal het getrouw nakomen, want zijne opdracht dient voor te duren. Halve Congreganisten zijn niet de ware. Elke vergadering zal hij bijwonen, zonder groote reden nimmer afwezig blijven en door zijne Christelijke levenswijze, door zijn godsdienstig gedrag, door zijne voorbeeldige manieren tot stichting dienen aan vele anderen. Indien hij anders doet, zou hij volgens art. 22 in de Congregatie niet langer mogen toegelaten worden.

Congreganisten! volhardt in het goede dat God u heeft ingegeven te doen: de liefde van Jesus Christus, de voorspraak Zijner Lieve Moeder, de bescherming van den H. Joseph zullen u dan bijblijven en vertroosten: de zegeningen des Hemels zullen over u en de uwen neêrdalen; en na als brave Christenen geleefd te hebben, zult gij *sterven als uitverkorenen, om uit de armen van Jesus, Maria en Joseph op deze aarde, overgebracht te worden in de armen van den Vader en den Zoon en den H. Geest in den Hemel, en dat voor eene eeuwigheid. Het zij zoo!*

Gezangen bij de plechtigheid der Opdragt.

Eerste Zang.

Op de kennis van de wet Gods.

N°. 25.

SMEEKLIED TOT DEN H. GEEST.

(De wijze voor de gewone plegtigheid staat blad. 45 — voor eene buitengewone blad. 46 in de melodiën en refreinen.)

Melod. VERBEULEN, blad. 49.

1.

Daal neder, Geest van licht! ontvonk door uwe stralen
't Goedwillige gemoed van dit vereend gezin!
Opdat wij van den weg der waarheid niet verdwalen,
Maar ons vereenigd hart Gods wetten steeds beminnt.

(Allen.)

**Bestraal mijn' zinnen,
O Geest van licht!
Om God te minnen
Uit liefde en pligt.**

2.

Daal neder, Geest van licht! verklaarmij wat Gods vinger
Van eeuwigheid in't hart van zijne scheps'len schreef!
Verlicht me, opdat mijn geest in't aardsche zich niet
[slinger'
Maar aan Gods wet alleen zijn' hulde en eerbied geev'.

Bestraal mijn' zinnen, enz.

3.

Daal neêr, zoo als voorheen in Sion's bede-zalen
 Waar 't vroom Apostel-koor met Jesus' Moeder bad!
 Ofneen -- wij zijn niet waard dien luister uwer stralen...
 Een enk'le vonk, o God! is ons een diere schat.

Bestraal mijn' zinnen, enz.

4.

Wij vragen U geen licht om wonderen te spreken
 Maar in eenvoudigheid te doen wat God gebied;
 Beveel, o Geest van God, aan al onze gebreken!
 Wij zijn wel kraken zwak, maar wederspanning niet.

**Bestraal mijn' zinnen,
 O Geest van licht!
 Om God te minnen
 Uit liefde en pligt.**

Tweede Zang.

Op de betrachting van de wet Gods.

N°. 26.

DE ZEVEN GAVEN VAN DEN H. GEEST.

(Pinkster-lied. De muziek staat bladz. 48 in de
 melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 51.

(Koor.)

**Vertrouwend loven
 We uw' goedheid, Heer!
 Daal in ons neêr:
 Geef ons van boven
 Uw' zeven gaven weêr,
 o Heer!**

(Solo.)

1.

Geest van *Wijsheid!* 'k roep uw' stralen
 Over mij, onwaard'gen, af;
 Wees mijn gids om niet te dwalen
 Duizend malen
 In de Wet die God mij gaf.

2.

Leer me Gods geboden kennen
 Geest van Kennis en *Verstand!*
 Aan mijn' pligten mij gewinnen,
 Nimmer schennen
 't Wetboek van Gods Vader-hand.

3.

In vertwijf'ling zult Gij wezen
 Geest van *Raad!* mijn leidend licht;
 In dat licht, zoo hoog geprezen,
 Zal ik lezen
 Heel den omvang van mijn' pligt.

4.

Ver van mij het snood hervallen
 In de zonden van weleer;
 Als de duiv'len me overvallen
 Sla hen allen
 Geest van *Sterkte!* rond mij neêr.

5.

Laat mij altijd ijdel noemen
 Elke wetenschap der aard';
 Laat me op éene schoonheid roemen
 Op de bloemen
 Die uw *Wetenschap* vergaârt.

6.

Geest van *Godsvrucht!* 'k ben zoo nietig:
 Bid ik, dan zelfs voel ik smart,
 Als ik, in 't gebed verdrietig,
 Mij vernietig,
 Giet dan balsem in mijn hart.

7.

Laat mij nimmer menschen vreezen:
 Geef me slechts de *Vreeze Gods!*
 Wordt ik door de hel geprezen,
 Laat mij wezen
 Onbeweeg'lijk als een' rots.

8.

Stort in ons met welbehagen
 Heil'ge Geest, uw' gaven neêr:
 Laat ons God in 't harte dragen,
 Alle dagen
 Hem beminnen meer en meer!

Vertrouwend loven
 We uw' goedheid, Heer!
 Daal in ons neêr:
 Geef ons van boven
 Uw' zeven gaven weêr,
 Daal neêr!

Derde Zang.

Op de drie eerste Geboden.

N°. 27.**ONZE PLIGTEN JEGENS GOD.**(Bladz. 50 in de melodiën en refreinen. — Of op de wijze van
O BEEELD DER SCHOONE LIEFDE in het handboek.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 54.

1.

O Schepper, God en Heere
 Die aan 't heelal gebiedt!
 'k Zing tot uw' meerdere eere,
 Versmaad mijn' lofzang niet.

(Allen.)

Ik zal U steeds beminnen,
 U dienen meer en meer!
 Leef eeuwig in mijn' zinnen
 Mijn Schepper, God en Heer

2.

Der zonne glorie-wagen
 Rijdt uwen luister rond: —
 Zou ik uw' roem niet dragen
 O God! in hart en mond?

3.

De vogel spreidt zijn' veed'ren
 En klapwiekt U ter eer; —
 Zou ik mij niet verteed'ren
 Voor U, mijn God en Heer!

4.

De halm der korenvelden
 Begroet uw' majesteit; —
 Zou ik den lof niet melden
 Van uwe heerlijkheid?

5.

De golf der stille beken
 Spreekt murm'lend van uw' magt; —
 Zou ik niet biddend spreken
 Van uwe oneind'ge pracht?

6.

Ik zie uw' glans beschreven
 Op 't kleurig bloemtapijt; —
 Zou mijn schatpligtig leven
 Aan U niet zijn gewijd!

7.

Ja, scheppend Alvermogen!
 Ik bid uwe almacht aan;
 Voor U in 't stof gebogen
 Loof ik uw' naam voortaan.

8.

Ik, mensch, op aarde koning,
 Ik schepsel van uw' hand,
 'k Geef U mijn hart ten woning,
 Mijn' ziel ten onderpand.

Ik zal U steeds beminnen, enz. (*)

(*) Hier eindige men op de gewone dagen. Wordt dit gezang voluit gezongen, dan eindigt men het zonder refrein. Zie blz. 51 der melodiën en refreinen.

9.

Ik wijd U mijn' *gedachte*
 En mijn' *verbeelding* toe,
 Opdat ik dag of nachte
 Uw' liefde niet misdoe.

10.

Ik wijd U mijn' *memorie*,
 Mijn *oordeel* en *beleid*,
 Om alles tot uw' glorie
 Te doen uit dankbaarheid.

11.

Uw *naam* zij me altijd heilig
 En dierbaar aan het hart;
 U prijzend leef ik veilig
 En ducht geen enk'le smart.

12.

'k Verzaak, o God! van liefde,
 Aan 't *vloeken* van weleer:
 Gij weet hoe mij steeds grieve
 Die schending van uwe eer.

13.

Des *Zondags* als uw' hulde
 Op mijne lippen leeft,
 Vernietig dan de schulde
 Die op mijn' ziele kleeft.

14.

Te kostbaar zijn de stonden.
 Der *Feesten* U gewijd,
 Dan dat ik ook in zonden
 Een enkel uur nog slijt.

O Schepper! wees geprezen!
 Versmaad mijn' lofzang niet!
 'k Heb U mijn' pligt bewezen
 In dit familie-lied.

Vierde Zang.

Op de zeven laatste Geboden.

N°. 28.

PLIGTEN JEGENS ONS-ZELVE EN ANDEREN.

(Zonder refrein bladz. 52 in de melodiën. Het 1e couplet Solo, het 2e voor Koor en zoo vervolgens. — Met refrein is het de wijze van O HEILIG HUISGEZIN handboek.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 59.

1.

Gelukkig hij, wiens hart altijd
 Der liefde Gods is toegewijd:
 De mensch, die God opregt bemint
 Leeft ook met and'ren eensgezind.

(Allen.)

*O Liefde van mijn God!
 Hoe zoet is uw gebod!
 Hoe zalig 't hart dat in U leeft!
 Wie U in 't harte draagt
 Wordt door geen leed geplaagd
 Daar hij met allen vrede heeft.*

2.

De onschatb're blijdschap mijner ziel,
 Wanneer ik aan het altaar kniel,
 Maakt dat ik op uw' heil'ge wet
 Met immer grooter zoige let.

3.

Ik zie, door uwe wet verlicht,
 De grootheid van mijn Christen-pligt:
 Ik voel wat ik mij zelve, en
 Den evenmensch ook schuldig ben.

4.

Zoo lang mij God het leven geeft,
 Zoo lang mijn ligchaam krachten heeft,
 Breng ik door mijn' *Gehoorzaamheid*
 Mijn' hulde aan Godes majesteit.

5.

In 't hart geene onmin meer, geen *haat*,
 Geen spoor van *gramschap* op 't gelaat;
 'k Bemin mijn' evenmensch om God
 Naar 's Heeren liefderijk gebod.

6.

In 't huisgezin geen *tweespalt* meer,
 Ik leg mijne oude veete neêr;
 En ter beteug'ling van dat kwaad
 Zeg ik vaarwel aan d' *overdaad*.

7.

Eene engelacht'ge *zedigheid*
 Zij mij op 't aangezigt verspreid;
 Zij schitt're mij langs oog en wang
 En heil'ge steeds mijn' taal en gang.

8.

't Gezelschap van bedorven liên,
 Zal ik mij zelve steeds verbiên,
 Opdat mij de *ververgernis*
 De liefde Gods uit 't hart niet wisch'.

9.

Ik zal aan God wat Godes is
 Steeds geven met erkentenis:
 'k Zal altijd trouw en *eerlijk* zijn
 Hoe ook mij 't geld in de oogen schijn'.

10.

Ik spreek, ten spot van 's naasten eer,
 Geen *laster* of geen' *logen* meer;
 Wat ik niet wil dat mij geschied'
 Doe ik voortaan aan and'ren niet.

11.

Besproei, o God van majesteit!
 Mijn' voorgenomen deugd'lijkheid;
 Ik leg al mijn' besluiten, Heer!
 Mijn hart er bij, op 't altaar neêr.

Vijfde Zang.

Het DOEL, de MIDDELEN en de VOORREGTEN
van ons Genootschap.

N°. 29.**HET DOEL.**

(Bladz. 54 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 63.

Koor.

Weleer toen in de alles verdelgende stroomen
Het pligtig geslacht dezer aarde om zou komen,
Toen redde God Noë en nog zeven vromen
Uit d' alles vernielenden wateren-vloed.

Solo.

In de Arke verborgen
Bleef God voor hen zorgen
Totdat de verdelgings-vloed uit had gewoed.

Eenigen.

Dankt, Broed'ren, d' Algoede
Die ons ook behoedde
Om niet in den stroom van het kwaad te vergaan.

Allen.

Wij leven ter wereld in duizend gevaren;
't Is om onze ziel van den dood te bewaren
Dat wij in Gods tempel des Zondags vergâren,
Hem biddend dat Hij ons ter zijde zou staan.

DE MIDDELEN.

Koor.

Het hart van den mensch is zoo zwak en zoo teeder:
 Wij vallen — staan op — en hervallen dan weder —
 Maar bidden en zingende knielen wij neder
 En doen aan den Hemel een heilig geweld.

Sole.

Mij dunkt, Godes zegen
 Valt neêr als een' regen
 Zoo dikwijls ons loffied Gods liefde vermeld.

Eenigen.

Wij krijgen de krachten
 En goede gedachten
 Van vroeger op't woord van Gods priesteren weer:

Allen.

Als zij die de Godsdienst bespotten eens wisten
 Hoe vaak die sermonen ons, Congreganisten,
 Het hart als een' hemelsche dauwe verfrischten,
 Zij schreven hun' naam naast den onzen ter neêr.

DE VOORREGTEN.

Koor.

Als wij, door de liefde vereenigd, de pligten,
 Van 'theilig Genootschap met trouwheid verrigten,
 En door 't goede voorbeeld nog anderen stichten,
 Dan vlugt voor ons oog heel het duivelen-rot.

Solo.

Als er naar streven
 Den bloei van ons leven
 Te wijden aan God, dan bezitten wij God.

Eenigen.

In 't ure van sterven
 Dan zullen wij erven
 De vrede der ziel en in 't oordeel genâ.

Allen.

Dat and'ren dan spotten met onze gezangen,
 Wij laten ons in hunne strikken niet vangen;
 Wij voeden in 't leven geen ander verlangen
 Dan God lof te geven op aarde en hierna.

Zesde Zang.

Op de woorden der acte van Toewijding.

O Jesus, Maria, Joseph! Ik..... in de tegenwoordigheid van geheel het hemelsch Hof, kies U op dezen dag tot mijne Patronen en Beschermers; ik offer U op en heilig U plegtig in deze Congregatie toe, mijn ligchaam en mijne ziel, alles wat ik heb en alles wat ik ben; ik maak het vaste besluit als een goed Christen te zullen leven, om als een uitverkoren te kunnen sterven. Welk een geluk voor mij, eens uit de armen van Jesus, Maria en Joseph van uit deze aarde overgebracht te worden in de armen van den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest in den Hemel, en dat voor eene eeuwigheid! Dit hoop ik. *Amen.*

N°. 30.

(De wijze met accomp. bladz. 55 in de melodiën en refreinen.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 68.

1.

Knielt, Broed'ren, neêr, en laat ons loflied galmen

In tegenwoordigheid van 't hemelsch Hof;

Al hebben wij geen dichterlijke psalmen;

Onze opdracht geeft ons overvloed van stof.

Duo.

Koor.

Allen.

**⊕ wat een rein genoeg
Te zingen uit ee'n mond:
Jesus, Maria, Joseph!**

Ik sluit met U voor eenwig een verbond.

Solo.
bis-Allen.

2.

O groote God! zoo mild in zegeningen,
Wij loven U met blijdschap in 't gemoed:
En faalt ons lied, onze Eng'len zullen zingen,
Als ieder onzer dankbaar U begroet.

3.

U *Jesus* zoet! beschermer ons gegeven,
U, *reine Maagd*, U *Joseph*, bruidegom!
U, heilig drietal, schenken wij ons leven,
En *kiezen we als patronen* wederom.

4.

Ontvangt onze opdracht, dierbare Patronen,
Wij off'ren U, in waarheid, niet in schijn,
Wij wijden U, als ware opregte zonen,
Al wat wij hebben en al wat wij zijn.

5.

Ontvangt 't besluit, voor 't altaar neêrgeschreven,
Door 's Priesters woord geheiligd in uw' naam:
't Besluit *als goede Christenen te leven*,
Dan zijn we eens uitverkorenen te zaâm.

6.

*Wat een geluk voor ons, eens uit uwe armen,
 Jesus, Maria, Joseph, blij van geest,
 Verplant te worden, door uw mild erbarmen,
 In de armen van den Vader, Zoon en Geest!*

.7

O zoet genot van eene Congregatie!
 O troostrijk lot van dit vereend gezind!
 Ach, Broederen, wat schatten en wat gratie,
 Wat blijdschap ligt daar voor ons allen in?

8.

Wij smeeken U, o Jesus! om Uw' zegen;
 Uw' voorspraak, dier'bre Moeder, zij ons deel;
 Bescherm ons, groote Joseph, op onz' wegen;
 Wij vragen veel, maar immers niet te veel.

**Onze opdracht is verzegeld,
 Wij zijn den Heer gewijd,
 Jesus, Maria, Joseph,
 Beschermt ons nu ten allen tijd!**

HULDE AAN DE H. FAMILIE

op het

en den

plegtig

verjaar-

feest

dag

VAN DE
KERKELIJKE INZEGENING

HARER

B. G. L. O. T. E. N. I. S.

IMPRIMATUR.

Datum in Hoeven, hác 28 Septembris 1864.

† **JOANNES.**

EPISC. BREDANUS.

J. M. J.

Memor esto Congregationis tuae.
Ps. LXXIII. 2.

In de 22ste les van den Catechismus vinden wij het antwoord op de vraag: *Waar toe dienen de beelden?*

Naar de leering der R. C. Kerk, in dat antwoord opgesloten, wordt ons de beeldtenis van de heilige Familie — niet ter aanbidding maar — ter vereering en gedachtenis voorgesteld.

Herinneren wij ons, bij de aanschouwing dier beeldtenis, aan de jongelings-jaren van JESUS, aan de uitnemende heiligheid van MARIA Jesus Moeder en aan het zalige leven van den H. JOSEPH; om, naar de leering en het voorbeeld onzer verhevene Patronen, in alle tijdvakken van ons leven, te leeren arbeiden aan de heiliging onzer ziel. —

De gezangen die hier volgen hebben gediend op het plechtig feest der inzegening van de beeldtenis der H. Familie, geplaatst in onze Kerk; telken jare zullen ze gezongen worden op den verjaardag dier plechtigheid, terwijl ze tevens kunnen beschouwd worden als eene uitlegging van de volgende zinsnede in het eerste der TIEN GEBODEN GODS; *gij zult geen gesneden beelden of gelijkenis maken.*

Hoe kleurloos deze dichtregelen ook zijn mogen, toch zullen ze dienen kunnen om ons aandachtig te maken, op hetgeen men gewoonlijk in de beeldtenis der H. Familie, zoo ter vereering als ter navoring, tracht voor te stellen.

Mogen wij er door opgewekt worden om de afbeeldingen onzer Heilige Patronen met leerzame harten te aanschouwen!

FORMULE

DER

KERKELIJKE INZEGENING.

In den naam des Vaders en des Zoons en des heiligen Geestes. *Amen.*

GEBED.

Almæchtige eeuwige God die niet verbiedt de afbeeldingen uwer Heiligen uit te houwen of te schilderen, opdat, zoo dikwijls wij die met de oogen des ligchaams aanschouwen wij telkens ook hunne handelingen en heiligheid met de oogen des geheugens zouden overwegen om ze na te volgen: gewaardig U, bidden wij, deze beeldtenis, gemaakt ter eere en gedachtenis van uwen eeniggeboren' Zoon onzen Heer *Jesus Christus*, van de allerzaligste Maagd *Maria* Moeder van onzen Heer *Jesus Christus* en van den heiligen *Joseph* zuiveren Bruidegom van de Allerheiligste Maagd, te zegenen en te heiligen; en geef, dat alwie voor dezelve uwen eeniggeboren' Zoon, de Allerh. Maagd en den H. *Joseph* ootmoediglijk voorneemt na te volgen en te vereeren, door hunne verdiensten en voorspraak, van U genade in het tegenwoordige en de eeuwige glorie in het toekomstige ontvangende. Door denzelfden *Christus* onzen Heer. *Amen.*

N°. 31.**Feest-Zang**

OP

DE BEELDTENIS VAN HET KIND JESUS.

(Nieuwe melodie op »DAT JESUS LEVE» in het handboek.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 70.

Dat Jesus leev'!Aanminnig Kind van liefde! ^{Solo.}Dat Jesus leev', de Leeraar onzer jeugd,
Wiens beeldtenis ons minnend hart verheugd! — ^{Koor.}

Wat eertijds Jesus! uw' dienaren griefde

Was het gemis van uw beeld o Geliefde!

Dat Jesus leev'!**Dat Jesus leev'!**

Wij zullen U beminnen

O Godd'lijk Kind! wiens heil'ge beeldtenis

Voor onze ziel voortaan een godspraak is.

Jesus! hoe spreekt mij uw beeld tot de zinnen!

'k Leer, Uaanschouwend, mijn' zwakheên verwinnen

Dat Jesus leev'!**Dat Jesus leev'!**

Zoo zacht van tint en wezen!

't Aanvallig schoon van de gelatenheid

Ligt Jesus! op uw zoet gelaat verspreid.

'k Zal in uw beeld de beschuldiging lezen

Van mijn gemor en mijn' drift van voor-dezen.

Dat Jesus leev'!

Dat Jesus leev'!

Het beeld der jongelingen!
 Gehoorzaam volgt Gij Jesus! hand aan hand
 Uwe Oud'ren in en buiten 't vaderland.
 Treffend verwijt mij uw beeld al mijn dwingen
 En al het kwaad dat mijn' jaren begingen.

Dat Jesus leev'!**Dat Jesus leev'!**

Zoo zedig en ootmoedig!
 O mogen wij 't ook naar uw voorbeeld zijn
 In waarheid lieve Jesus! niet in schijn!
 Schenk ons daartoe uw' genade overvloedig
 Goddelijk Kind! in uw beeld ons zoo goedig!

Dat Jesus leev'!**Dat Jesus leev'!**

ZIJN DIERBAAR BEELDJE LEVE!
 O beeldje Jesus! neen, 'k aanbid u niet
 Maar Hem Dien mijn geloof in 't beeldje ziet.
 Zingende bidden wij dat Hij ons geve
 Dat onze ziel naar heur zaligheid streve.

Dat Jesus leev'!

N°. 32.**Feest-Zang.**

OP

**DE BEELDTENIS VAN DE
ALLERHEILIGSTE MAAGD MARIA.**

(Melodie van DE WARE LIEFDE. Zie bladz. 8 in de
melodiën en refreinen.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 72.

Wat prijkt het keurig beeldje schoon Koor.
 O Moeder! van uw' Lieven Zoon!
 Maar wat niet minder sprekend is, Solo.
 Is Maagd! uw eigen beeldtenis.

De waarheid van uw' vreugden en uw' smarten Duo.
 Verklaart zich o gebenedijde Vrouw!

Als ik, met al den ernst mijns harten, Solo.
 Uw beeld naast Jesus' beeld aanschouw. bis-alleen.

'k Eerbiedig in uw rijzig beeld
 Al wat u God heeft toegedeeld;
 Uw' moederlijke waardigheid
 Staat plechtig ons ten toon gespreid.
 Het kindje Jesus juichend aan uw' zijde
 Vervult uw' ziel met al wat hemelsch is;
 Ja, Jesus' blijdschap maakt U blijde.
 Ik lees het in uw' beeldtenis.

Maar somber is de schaduwzij'
 Van uw' zoo dierb're schilderij;
 't Is of uw minnend moeder-hart,
 Reeds tranen zoekt voor later' smart.

O ja, de kruisberg spuwt zijn' schrikb're plagen
 Bij voorbaat Moeder! op uw wezen uit:

De weeën die uw hart zal dragen
 Staan op uw' beeldt'nis aangeduid.

En toch in 't beeld der Moeder-Maagd
 Die vreugde en smart te zamen draagt
 Schijnt meerder troost dan weedom uit,
 Staat meerder blijdschap aangeduid:

Want Moeder! dieper trof u al de vreugde
 Waar Jesus uw volzalig moeder-hart

En heel uw leven meê verheugde,
 Dan al de zwaarden uwer smart.

't Is treffend wat de kunst vermeldt
 In 't beeld mijn' godsvrucht voorgesteld:
 Ik denk er al de grootheid in
 O Eng'len! van uw' Koningin.

Zoo vaak mijn' ziel ontbloomt is van vertrouwen,
 Zoo vaak mijn wank'lend hart in droefheid is,
 Zal ik de Moeder Gods aanschouwen
 Mij troostend in haar' beeldtenis.

Maar ach! al beitelt 's menschen hand
Een' beeldtenis van grootschen trant,
Zij geeft aan Jesus' Moeder niet
Al wat in Haar de godsdienst ziet:
Wie zegt, wie teekent ons de onschatb're waarde
Van eene Moeder als Maria is,
De roem van hemel en van aarde?
Dat zegt ons geene beeldtenis.

N°. 33.**F'eest-Zang**

OP

**DE BEELDTENIS VAN DEN
HEILIGEN JOSEPH.**

(Wijze van MARIA LEVE: melodie uit het Ave Maria
der Congreganisten.)

Melod. VERMEULEN, bladz. 74.

Dat Joseph leev'! zijn schoone beeldt'nis leve
Die tot ons hart de zuiv're waarheid spreekt!
Dat Joseph leve, en 't Kindje Jesus geve
Gehoor aan 't lied dat om zijn' zegen smeekt!

Koor.

Dat Joseph leve
Wiens beeldtenis
Zoo rijk aan vormen
En onderrigting is!

Dat Joseph leev'! Veelvuldig is de zegen
Die op zijn beeld zoo rijk geteekend ligt;
De *Zuiverheid*, hoe schittert zij ons tegen
Uit lelie-tak en glimmend aangezigt!

Dat Joseph leve!

Dat Joseph leev'! 't *Geloof* geeft aan zijn' blikken
 Een' zekerheid die bovenwereldsch is;
 't Geloof in God doet voor geen leed hem schrikken,
 Ik lees zijn' moed in heel zijn' beeltenis.

Dat Joseph leve!

Dat Joseph leev'! Verheven zijn de *zorgen*
 Die Hij aan 't Kind als Voedster-Vader gaf:
 Die groote les ligt in zijn beeld verborgen
 En daalt in ernst op u, o vaders! af.

Dat Joseph leve!

Dat Joseph leev'! Zijn beeld verraad't de lasten
 Die de *ambachts-zorg* den vader dragen doet;
 Zijn' beeldt'nis spreekt van bidden en van vasten,
 Zijn beeld preëkt kalmte in voor- en tegenspoed.

Dat Joseph leve!

Dat Joseph leev'! Dat Joseph ons bescherme
 Om met *geduld* Gods wegen te betreên!
 Dat Joseph leve, en Jesus zich ontferme
 Die om ons heil met Joseph heeft geleên!

Dat Joseph leve
 Wiens beeltenis
 Zoo rijk aan vormen
 En onderrigting is!

N°. 34.**Slot-Zang.**

OP

DE MEDAILLE DER CONGREGATIE.

(Melodie gelijk 27 bladz 65.)
Melod. VERMEULEN, bladz. 76.

1.

Op 't hart van oorlogshelden
Prijkt 't vorst'lijk ridderlint
Om 't wapenfeit te melden
Dat roem op 't krijgsveld wint.

Zoo prijkt ons op de kleëren
Ons Congregatie-lint
Om luide te bezweren
Dat God de deugd bemint.

Bis.

2.

't Is schooner te behagen
Aan 's Konings majesteit
En na den strijd te dragen
Het kruis van dapperheid.

't Is schooner te behagen
Aan *Godes* majesteit
En 't heilig merk te dragen
Van deugd en schuld'loosheid.

3.

Hoe ziet met welbehagen
 De krijger op het beeld
 Dat hem, om 't steeds te dragen,
 Zijn vorst heeft toegedeeld!

Met immer grooter vreugden
 Draag ik steeds Jesus' beeld
 Dat mij op 't veld der deugden
 Door God is toegedeeld.

4.

Medaille! kostbaar teeken
 Van mijn verbond met God,
 Blijf moed me in 't harte spreken
 Want strijden blijft mijn lot!

Medaille! laat me u dragen
 Als kleinood mijner deugd
 En danken alle dagen
 Aan Jesus mijne vreugd! —

5.

Twee dierb're teekeningen
 Onarmen 't Godd'lijk Kind
 Dat 't onder 't zamenzingen
 Op mijn' medaille vind.

Die dierb're teekeningen
 Zijn Joseph en de Maagd
 Die 't smeeklied medezingen
 Dat om volharding vraagt. —

6.

Drie harten staan gedreven
 Ter keerzij' van dat pand
 En vergen dat mijn leven
 Voor God van liefde brand'.

Het zij zoo. God beminnen!
 Want in dat tranendal
 Weet ik niet wat te winnen
 Zoo 'k God niet dienen zal.

7.

Den strijd der braven strijden....
 Ziedaar mijn pligt en eer,
 Aan God mijn leven wijden
 En sterven in den Heer.....
 Dan wordt *mij* na dit leven,
 Voor moed en vroom beleid,
 Een Godd'lijk merk geven
 Dat prijkt in eeuwigheid.

AMEN.

EINDE

der gezangen op de tien geboden Gods enz.

GEZANG

BIJ DE

ZEGENING MET HET ALLERHEILIGSTE.

Tantum ergo Sacramentum	Genitori Genitoque
Veneremur cernui	Laus et jubilatio:
Et antiquum documentum	Salus, honor virtus quoque
Novo cedat ritui;	Sit et benedictio:
Praestet fides supplementum	Procedenti ab Utroque
Sensuum defectui	Compar sit laudatio.

Amen.

NB. Met eenige geringe wijzigingen kan het gezang *Tantum ergo* en *Genitori* (op gewone dagen — om te variëren) ook gezongen worden op de melodie der navolgende gezangen op de *tien geboden Gods*: Morgen- en avondgebed. — De Vloekkaart. — De Huisselijke twist. — Arm maar eerlijk. — IJdelheid der ijdelheden. — Op de drie eerste geboden. — Vooral op: de de deugd der Engelen.

INHOUD.

GEZANGEN OP DE TIEN GEBODEN GODS.

EERSTE GEBOD.

N ^o .	1.	Morgen- en avondgebed . . .	Blz.	5
»	2.	God bovenal! of de ware liefde. »		7

TWEEDE GEBOD.

»	3.	De vloekwaard. . . . . »		9
»	4.	Een godslasteraar voor het kruisbeeld . . . . . »		11

DERDE GEBOD.

»	5.	De zondag. . . . . »		13
»	6.	Hoe moet men Mis hooren? . »		14

VIERDE GEBOD.

»	7.	De jongelings-jaren. . . . . »		16
»	8.	De pligten des huisvaders. . »		19

VIJFDE GEBOD.

»	9.	Caïn en Abel. . . . . »		21
»	10.	De huisselijke twist. . . . . »		23
»	11.	Een dronkaard . . . . . »		25

ZESDE GEBOD.

»	12.	Vlugt de zonde. . . . . »		27
»	13.	De deugd der engelen. . . . . »		29

ZEVENDE GEBOD.

»	14.	De restitutie . . . . . »		32
»	15.	Arm maar eerlijk . . . . . »		34
»	16.	De rijke van 't Evangelie. . »		35

78321

ACHTSTE GEBOD.

- N°. 17. De opregtheid . . . . . Blz. 37
- » 18. De kwade tong . . . . . » 39
- » 19. De liefde tot den naaste. . . » 41

NEGENDE GEBOD.

- » 20. Waakt en bidt . . . . . » 43
- » 21. Jesus, Maria, Joseph, staat mij bij » 45
- » 22. Zonder Godsdienst geene rust. » 47

TIENDE GEBOD.

- » 23. IJdelheid der ijdelheden . . » 53
- » 24. De vrede van Nazareth . . » 56

GEZANGEN BIJ DE PLEGTIGHEID DER OPDRAGT.

- » 25. Op de kennis van de Wet Gods. » 61
- » 26. Op de betrachtig van de Wet
Gods. . . . . » 62
- » 27. Op de drie eerste geboden. . » 65
- » 28. Op de zeven laatste geboden. » 68
- » 29. Het doel, de middelen en de voor-
regten van ons Genootschap. » 71
- » 30. Op de woorden der akte van
toewijding . . . . . » 74

FEESTZANGEN OP DE BEELDTENIS DER H. FAMILIE.

- » 31. Op de beeldtenis van het Kind
Jesus. . . . . » 80
- » 32. Op de beeldtenis van de Aller-
heiligste Maagd Maria. . » 82
- » 33. Op de beeldtenis van den H.
Joseph . . . . . » 85
- » 34. Op de medaille der Congregatie » 87
- Tantum ergo — Genitori. . . . . » 90

z. 37
39
41

43
45
47

53
56

GT.

61

62

65

68

71

74

LIE.

80

82

85

87

90

